

WOUNDED KNEE

WOUNDED KNEE

"FEELINGS"

Debut-LP 20-Songs!

A real HARDCORE album from this Swedish band.

The music is a total mix of HC, Melodic punk, funk, rock'n roll and lots of more.....

Order it now!

\$ 12.p.p World wide

**WOUNDED RECORDS
BOX 193
612 24 FINSPÅNG**

Alla priser i inkl.
post & skiv för
postorder kostar!

Write for a list of all releases + other
HC RECORDS.

WR-06 PALIMPSEST - WORKOUT 7" \$ 4 / 25kr

WR-05 VOLUME ONE - SAML EP/4 BANDA \$ 4 / 25kr

WR-04 WOUNDED KNEE- Feelings LP \$ 12 / 70kr

WR-03 F.Z.Ö.- Den felande lanken EP \$ 4 / 25kr

WR-02 WOUNDED KNEE- Searching EP \$ 4 / 25kr

WR-01 WOUNDED KNEE- Please explain EP \$ 4 / 25kr

WOUNDED KNEE - SAJISJ EVERYWHERE T-SHIRT
\$ 10 / 60kr

Innehåller:
CHARLES HÄRFAGER / SEIGMENN
STROBE / JOHAN JOHANSSON
MILLENCOLIN / KALASHNIKOV'S
plus massor av annat!

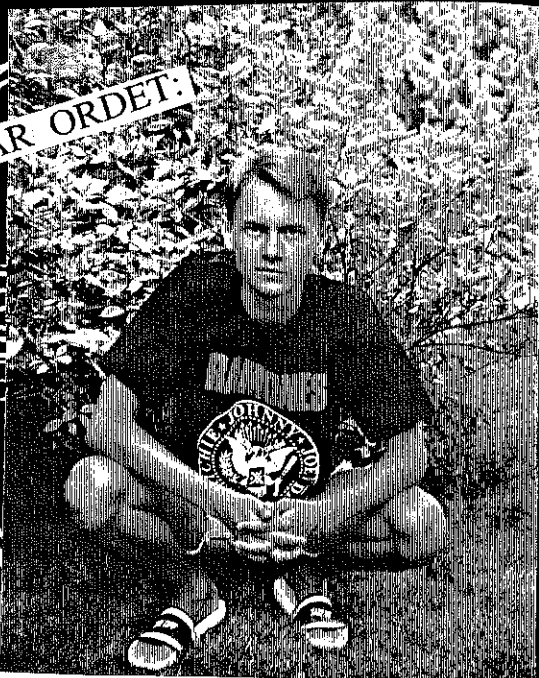

MUSIKBOTANIK

NUMMER: **3**

REDAKTÖREN HAR ORDET:

Ser man på, då var nr # 3 av MUSIKBOTANIK ute! Hoppas verkligen att den faller Er på läppen kära läsare!

Jag har försökt att få med lite mer än bara intervjuer den här gången. Själv tycker jag att ett musik fanzine ska innehålla klart mest musik och inte massa orelevanta artiklar. Men jag tror att de sidor som inte är fyllda med intervjuer ändå ska kunna intressera de flesta av Er, för det handlar om sånt som ligger oss varmt om hjärtat.

Intervjuerna är färre än vanligt denna gång, vi får väl se hur det blir med det nästa gång, men intervjun med Johan Johansson är ju desto längre.

Recensionerna tar inte upp så stor plats och de är ganska korta. Men jag tror att Ni ändå får bra humm om vilka band som bör kolla upp lite noggrannare. Jag har heller inte varit så noga med att skriva upp priser på grejerna. Men som Ni säkert redan vet så ligger nästan alla demos och singlar på ett pris omkring 25 kronor. Om Ni är osäkra kan Ni ju bara skriva en rad först.

Lay-outen tycker jag ser ganska bra ut. Inte lika vit som vanligt, utan lite roligare med tuffa bakgrunder och sånt där. För den skull inte kladdig och kaosartad. Ganska sofistikerad lay-out.

MUSIKBOTANIK innehåller vanlig punkrock i form av en Johan Johansson intervju, us-hc i form av bl a Seigmenn och grunge i form av Kalashnikovs. Någon kängcore innehåller dock inte detta nummer. Jag hoppas Ni klarar Er utan det denna gång, nästa gång får vi se om det återkommer någon intervju med något råpunk band.

Nästa nummer har jag inte börjat planera direkt, men lite idéer har jag naturligtvis. Jag har tänkt att börja skriva lite om utländska band också, det har varit för dåligt med det. Inte en enda intervju med något utländskt hardcore band hittills. Det ska det bli ändring på, bl a ska jag försöka intervjua så respekterade band som Fudge Tunnel och Jawbreaker. Som det ser ut nu kommer MUSIKBOTANIK i fortsättningen bli lite mer hardcore än punk, om Ni fattar. Jag har nämligen tröttnat lite på all trall och käng här i Sverige. Därför kommer framtida nummer innehålla mer us-hc, grunge etc. Givetvis tänker jag dock inte överge svensk punk, så oroa Er inte.

Det var väl i stort sett allt, håll ögonen öppna för ett nytt fanzine vid namn Jagular för där kommer jag medverka med massa läsvärda recensioner på många av 1992 års bästa plattor. Andra zines där Ni kommer kunna läsa om MUSIKBOTANIK på något sätt snart är Samhällets Vanvett, Novalucol etc. Zines där jag redan medverkat med låtsnack / intervju är Abnormalcy mag och Taskit Drag. Kolla upp det!

Nu ska jag inte hålla Er på sträckbänken längre, nu får Ni ger in i MUSIKBOTANIKs vilda blomsterdjungel ännu en gång. Läs och njut.....

Redaktör Torbjörn Sahl

MUSIKBOTANIK
c/o Torbjörn Sahl
Furuvägen 3
531 55 LIDKÖPING
tel. 0510 - 280 59

TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA TACKLISTA

Ett jätte tack till följande suveräna återförsäljare CBR, Freak Scene, Örebro Distro Service, Close-Up, Elderberry, Birdnest, TWD m fl.

...men även till följande trevliga individer: Hedman (för Johan intervjun! tack!), Mathias Färm, Hymen-Anders, Calle Kalashnikov, Mattias Tell (för alla demos!), Erik Ohlsson, Staffan Malmgren, Anx, C-J Larsgården, Black Mark Prod, Korven Härfager, Close-Robban, Nike, Pär Cro-mag, Disfear Janne, Expository-Matte, Full Metal Odin, Kvarck, Heffa Klump, High Tech Wirre, Kalas-Jonas, Latrin-Peter, Henka Härdsälta, Moment 22, Mögel-Tony, Jimmy Blom, Ante-Vanvett, Micke Danielsson, Jallo Lehto, Novalucol-Johnny, Räser Erik, Pelle Mört, Roten, Radical Retard, Radioaktiva Jonas, Brolin, Dennis Lyxzén, Review, Rosicrucian, Ulke, Strobe-Jimmie, Strultapes, Svårtlinge Music, Nicke-Holocaust, Forsberg, Temperance, Trigger Happy, Total-Inge, Ragge Sjögren och framallt alla som köpt och läst MUSIKBOTANIK!!!!

PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST PLAYLIST

De 20 mest spelade skivorna på redaktionen:

JAWBREAKER	"Bivouac"
BEAT HAPPENING	"You turn me on"
22 PISTEPIRKKO	"Bare bone nest"
MUDHONEY	"Piece of cake"
SEAWEED	"Weak"
LEATHERFACE	"Mush"
AFGHAN WHIGS	"Up in it"
DINOSAUR Jr.	"Get me"
SCREAMING TREES	"Invisible lantern"
HUSKER DU	"Zen arcade"
FUGAZI	"Repeater"
VASELINS	"The way of the Vaselines"
SUGAR	"Copper blue"
MONSULA	"Sanitized"
NOFX	"White thrash, two heebz and a bean"
OFFSPRING	"Ignition"
OPERATION IVY	"Energy"
COFFINBREAK	"Thirteen"
FALL-OUTS	"Fall-Outs"
DOWN BY LAW	"Blue"

1992 har varit ett av de bästa musikåren på mycket länge. Plötsligt har en helt ny typ av band kommit i rampluset. Band som FAITH NO MORE, JANES ADDICTION och RED HOT CHILI PEPPERS öppnade flera dörrar för en lite mer udda musik och mindre band och skivbolag att slå igenom. Men det var ju ändå Nirvana som låg bakom att det verkligen hände. 1991 såg "Smells like teen spirit", men 1992 är ändå det STORA året!

Att plocka ut skivor, grupper och låtar och rangordna dessa anser jag vara en omöjlighet därför tänkte jag istället skriva några rader om en del av alla de guldplattor som släppts detta år. Plattorna kommer inte komma i någon bokstavs- eller kronologisk ordning bara i den ordning de poppade upp i min skalle när jag hade bänkat mig framför skrivmaskin med detta tuffa uppdrag framför mig.

En av de mest utmärkande plattorna i år naturligtvis SUGARs debutplatta och Bob Mould definitiva comeback till hardcorescenen. "Copper blue" är musikalisk resa tillbaka till härliga Hüsker Dü, men också mycket annat nytt. De har trots sin ålder lyckats göra en mycket innovativ och klassisk skiva. Ibland när s k legender ska göra en ny platta blir det ofta bara en återupprepning av gammalt material med lite löjliga nya påfund för att låta moderna, men det har SUGAR helt klarat sig ifrån. Det blir till att stämma in i den gamla slagdången, "Sugar in the morning, Sugar in the evening, Sugar varenda dag..."!

Ett av mina favoritskivbolag, nämligen Epitaph records, har i år släppt flera av årets bästa plattor. BAD RELIGION senaste platta "Generator" är lugnare än de andra plattorna, men ändå väldigt bra. En gjuten femma! En annan gjuten fullpoängare är NOFX nya skiva "White trash, two heebs and a bean", deras till dags dato bästa skiva, vilket inte säger lite! DOWN BY LAW har också släppt en smutt fenomenal platta detta år på Epitaph, "Blue". Lägg därtill COFFINBREAKS nya fullängdare och inte minst DAG NASTYs återföreningsplatta "Four on the floor". Sist men inte minst, så har Epitaph senaste signing OFFSPRING släppt en kanonplatta i världsklass på Epitaph i år också. Epitaph bästa år hittills, Sub-Pop får se upp!!!

Sub-Pop var det ja. Givetvis ett av årets mest uppskattade skivbolag. Det har i och för sig blivit lite för mycket tjöt i massmedia om Seattle, grunge och Sub-Pop. Men ingen kan ta ifrån Sub-Pop idag att de är ett av världens bästa skivbolag! Naturligtvis återfinns just några av årets allra största pärlor på bolaget. SEAWEED senaste skiva "Weak" är en av de första jag kommer på och liksom en av de bästa. SEAWEED är ett av labelns doldisband, trots att de släppt tre skivor på bolaget och trots att alla tre är mycket bra. För mig är de det perfekta kombinationsband mellan grunge och hardcore. BEAT HAPPENING, världens fräckaste band i många avseende enligt mig, har i år också släppt ännu en platta. Mästerverket går under titeln "You turn me on". Svårt att säga om det är deras bästa platta, men den är i varje fall ett måste för alla seriösa rockfans! AFGHAN WHIGS är stora fans av BEAT HAPPENING, jag vet inte om det också är tvärtom att BEAT HAPPENING gillar AFGHAN WHIGS, men det tycker jag de borde göra för AFGHAN WHIGS är ett av världens mest lovande band. Plattan "Congregation" rockar loss lika mycket som de sju dvärgarna gör på julafton. Suverän! SUPER-SUCKERS första riktiga fullängdare släpptes i år och det har nog inte gått någon äkta rockälskare förbi. Rock n Roll the way it was meant to be! Kick ass! VASELINES samlings cd med alla gamla hits är ju given! Ja, man kan hålla på i all oändlighet med att räkna upp skivor som givits ut på Sub-Pop och som är kanonbra, kan väl avsluta Sub-Pop blocket med att pusha lite för årets plattor med LOVE BATTERY, CODEINE, FALL-OUTS och varför också inte SEBADOH.

Sedan har fler lite större grupper också släppt nya tuffa alster. Vi har väl alla studsat omkring i takt till bl a FAITH NO MORE, SONIC YOUTH, MUDHONEY och NIRVANA. För att inte tala om årets kanske bästa platta släppt av ett "major" bolag, hjältarna i SCREAMING TREES nya alster "Sweet oblivion". Rockklassiker!

Detta är bara ett litet urval jag gjort bland årets många fina plattor, jag har inte nämnt något om superbänd som JAWBREAKER, HELMET och 22 PISTEPIRKKO. Det säger en hel del om hur bra rockåret har varit!!!

Singlar av högsta klass har vi också blivit bortsämda med, att försöka välja ut några ter sig för mig omöjligt. Men den som spelats flitigaste av de singlar som ännu inte finns på fullängdsalbum är nog i varje fall DINOSAUR Jr.s den kanske allra bästa!

Tyvärr har vi varit sämre här i Sverige med att spela in tuffa skivor. Kan i skrivandets stund inte komma på en enda riktig klassiker...

Men allt som allt, ett kanonår för rockmusik! Egentligen helt perfekt, det enda lilla man saknar är väl en ny platta med gudarna i FUGAZI!!!

ROCKÅRETT

1992

ROCKTIDNINGAR & FANZINES

När det kommer så mycket bra skivor och grupper måste det ju finnas tidningar som täcker upp scenen på ett bra sätt. Årets fanzine måste därför utan tvekan bli MUSIK-BOTANIK. Det känns tufft att säga det själv, men jag kan ju inte ljuga för mig själv. Ha, ha... Nej, skämt åsido, hur bra min egen tidning har varit ska jag inte bedöma, det lämnar jag till andra. Men de tidningar som jag har läst med störst glädje under året måste vara STREN, ALTERNATIVE PRESS, MOSHABLE, MAXIMUM ROCK N ROLL, FLIPSIDE, SUBURBAN VOICE och eventuellt någon till.

Bland svenska tidningar härskar väl SA, SLITZ och sedan följer tidningar som CLOSE-UP och BACKSTAGE. NEW KIND OF KICK bör också få en ros.

Utav de mer "regelrätta" fanzines här i Sverige bör väl åtminstone en plastros (de har inte riktigt gjort sig förtjänta av äkta rosor) delas ut Örebroaserade HYMEN, ABNORMALCY har också gjort sig förtjänt av samma beröm. Inom punkkretsar har vi dock matats med en massa smörja. Ett steg i rätt riktning är dock nya fanzinet KRAMA VARANDRA, som faktiskt har lite MUSIKBOTANIK över sig. KRAMA VARANDRA ser jag dock som ett zine med stor framtidschanser, vilket däremot många andra punkzines inte har. Alla exponeriktade death zines har i år varit lika värdelösa som förut, ett undantag för EXOSPORYT MAG.

ÅRETS BESVIKELSE:

Måste vara att RAMONES ställde in sin Hultfredsspelning. Disaster!

ÅRETS LIVE GIGS:

Jag har sett massor av konserter i år, däribland också många bra. 22 PISTEPIRKKO i Göteborg i höstas klassar jag som allra bäst. Saknar ord... PAVEMENT (årets bästa förband!) tillsammans med SONIC YOUTH på Kären en bister måndagskväll värmede ju både till kropp och själ! SOUNDGARDEN och CORROSION OF CONFORMITY i våras har man väl kanske glömt av lite men det var ju mycket bra! 22 PISTEPIRKKO på Hultsfred är ju också en klassiker!

Bästa svenska livebandet i år är utan tvekan DE LYCKLIGA KOMPISARNA! Sett dem flera gånger under året, och haft kul nästan varje gång! Hultsfred var de nog som bäst!

Millencolin

Örebro är Sveriges svar på Seattle idag. Kanske inte lika trendigt och utbrett, men ändå verkar det som om det är där händer saker nu. Något av det allra bästa som har hänt där är tveklöst nya supergruppen MILLENCOLIN. Bandet består av två medlemmar från Seigmenn och en medlem ifrån Charles Hårfager. Med en purfärs debutdemo kallad "Goofy" är de nu beredda att ta världen med storm... Håll i hatten, freaks!

Som första fanzine i världen (tror jag) kommer här en intervju med MILLENCOLIN. De låter oerhört amerikanska för att vara ifrån Sverige. Det handlar om melodiös hardcore, med ska inslag och stora Epataph influenser, något som Erik Ohlsson i Millencolin inte heller förnekar.

- Några av våra stora influenser är helt klart Pennywise och NOFX på Epataph! Vissa av våra låtar är extremt NOFX inspirerade. Vi lyssnar dag ut och dag in på de banden, hade inte de funnits hade inte heller Millencolin funnits. Vi är även rätt "Infected" av Operation Ivy och andra ska-band!

Mer än ett hobbyband

Gruppenamnet Millencolin låter inte precis som ett namn man sammankopplar med ett hardcoreband, snarare som namnet på en Nobelpristagare i kemi eller något sådant. Namnet kräver helt enkelt en förklaring.

- Eftersom vi har åkt skate så länge som jag kan minnas (Form har t ex ett förflutet som A-sponsrad av Street Style), ringde jag en dag upp Form och sa att jag tyckte vi skulle starta ett us-hc-skateband. Han tyckte idén var bra och Kola instämde. Vi startade bandet, som då inte hade något namn, men ett sådant måste man ju ha. Så vi tyckte att något tufft skatenamn borde ju passa. Då kom vi att tänka på det klassiska tricket "Melancholy", men stavningen tyckte vi inte var så bra, därför ändrade vi namnet till Millencolin, säger Erik.

Bandet består ju av både Seigmenn och Charles Hårfager medlemmar. Dessa båda band har ju nyligen släppt var sin debutsingel och verkar vara mycket på gång nu, då undrar man ju hur grabbarna ska ha tid till ett band till. Men Millencolin lär inte vara enbart ett hobbyprojekt enligt Erik.

- Millencolin är ett band som vi satsar lika hårt på som vi gör på de andra banden, även om Charles Hårfager är mitt huvudband och Seigmenn är deras huvudband. Det är ju ändå rätt skilda musikstilar, det vore skillnad om det vore samma sorts musik och banden fick konkurrens med varandra.

Millencolin är alltså inte deras huvudband, men å andra sidan heller inget plojband så man undrar ju vad grabbarna har för förväntningar på gruppen.

- Efter vi har släppt en demo hoppas vi kunna komma ut och spela lite live! Annars ska vi väl göra nya hitlåtar och ägna oss åt alla våra groupies.

De kommer med all säkerhet få mycket att stå i, inte minst med alla dessa groupies!

"Goofy"

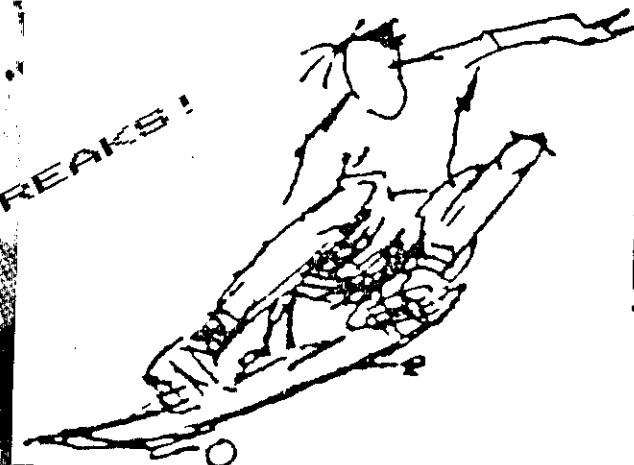
Millencolin har inte lirat så värst länge ihop, men idag har de släppt sin debutdemo, med namnet "Goofy".

- I skrivandets stund spelade vi in demon i förrgår, mixa ska vi göra om en vecka. Vi är mycket nöjda med materialet hittills. Demon innehåller 9 låtar, varav en är Operation Ivys "Knowledge". Den har fått det förnäma namnet "Goofy" och på framsidan kan man se bandmedlemmarna ihopklippta till ett snyggt föremål.

Demon kostar 20 spänn + porto och beställs lätt genom Erik. Demon innehåller som sagt en cover, Operation Ivys "Knowledge", men jag har hört dem spela Pennywise låten "Living for today" i en bra version. Men man fastnade alltså för "Knowledge".

- Vi tyckte det vore kul att ha med en cover på demon. Det fanns en del låtar att välja emellan, som vi brukar spela typ: "Living for today" (som du nämnde), "Bro hymn" (också Pennywise), "Longest line" (NOFX) eller "Tjo, vad det var livat i holken i lördags" (Povel Ramel). Efter många timmars ändlöst grubblande valde vi i alla fall "Knowledge", eftersom det antagligen är mindre folk som har hört Operation Ivy än NOFX, Pennywise och Ramel.

TUFFA FREAKS!

Ibland tycker jag att man inom Sveriges punk/hc scen upplever att det är svårt för us-hc influerade band att slå igenom. Antingen gillar man trallpunk med svenska texter eller så är det käng för hela slanten. Us-hc-fans tycks inte röra sig så mycket inom undergrounden, utan de köper hellre plattor med lite större amerikanska band. Men Erik tror inte att det är speciellt svårt att slå inom undergrounden med us-hc.

- Nej, det tror jag inte. Hur ofta ser man inte typer med tuppkam som går runt med Bad Religion tröja och sedan står det Strebers på ryggen av deras jackor? Om man tycker om shyssta melodier och ösig musik, då borde man gilla vår musik!

Vem gillar inte shyssta melodier och ösig musik?!? Det gör vi väl alla...

Vi Har: Punk Gr

d Trall Indie

unge Subpop

Death Trash Spee

NYA PLATTOR FRÅN BIRDNEST REC.

Johan Johansson - Josef & Maria (bird031cd)

Squareheads - Headhunters (bird033cd)

D.L.K - Le som en fotomodell (skitcd020)

OCH DUI

GLÖM INTE BORT VÅRA ANDRA BALLA PLATTOR

Total Egon - Samling i det gröna

Strebers - Till en vän

Live - Även vackra fåglar skiter

Los Bohemos - Into dreamland

SCHEELEGATAN 19
731 33 KÖPING
0221/126 66

Ring eller skriv för gratis katalog!!

SEIGMENN

SEIGMENN är nog det band som representerar Musikbotanik allra bäst! När nr 1 av Musikbotanik kom ut innehöll den en intervju med SEIGENN och nu innehåller som ni kan se även nr 3 en intervju med detta hyperintressanta band. Anledningen till att de är en sådan bra representation för just den här tidningen är att de har utvecklat sin musik precis i samma riktning som Musikbotanik har ändrat sin musiksmak, eller rättare sagt utvecklat sin smak till. SEIGMENN var trallpunk, men nu är de istället ett mycket melodiskt och bra us-hc influerat band...

Det har runnit mycket vatten under broar sen Musikbotanik senast intervjuade Mathias Färm i SEIGMENN, bland annat...

- Vi har fått en ny trummis, för i höstas flyttade vår gamla trummis till Göteborg för att åka båt, då tog vi in en ny gitarrist men det blev inget bra. Till slut började Danne Wall spela trummor. Danne har varit med i Necrony och Scheikes Rebeller. Vi gitarrist Nikola har tagit över sången från mig. Vi har också hunnit med att spela in en demo vid namn "En sommardag" (se recension i Musikbotanik nr 2) och en 7" som heter "Omen". Sedan har vi spelat live några gånger och gjort en massa andra tuffa saker, berättar Mathias.

Seigmenn goeß american...

Seigmenn spelade alltså trallvänligpunkrock tidigare, men med deras nya 7" går de i en mer us-hc influerad bana, något som jag ser som mycket positivt, men en av de som älskade "En sommardag" kanske blir besvikna. Det har ju onekligen skett stora förändringar.

- Det vore ju tråkigt om vi skulle tappa lyssnare bara för att vi ändrar musikstil lite, men ärligt talat bryr vi oss inte speciellt mycket. Jag tror att folk hellre lyssnar på den musik vi spelar nu än det gamla. De som föredrar det lite tralligare kan ju lyssna på andra Örebro band, typ Charles Härfager.

Seigmenn ändrade inte musikstil medvetet, utan det blev bara så hävdar Mathias.

- Eftersom vi har spelat trall i nästan ett år så har vi tröttnat på det och vi har då utvecklats åt det här hållet. Den musik vi spelar nu är mycket roligare och även mer utvecklingsbar, även fast vi gärna lyssnar på trall. Men om ett år spelar vi något helt annat, typ rock á roll. Men det spelar nog ingen roll om vi spelar jazz eller hårdrock eller vad fan som helst, vi blir nog ändå bara kallade Asta Kask kopior, säger Mathias lite ironiskt.

SEIGMENN SEIGMENN

Lirar man us-hc görs det ju bäst med engelska texter, men det borde ju vara lite svårare att träffa spiken på huvudet och få sagt precis vad man vill.

- Det är mycket roligare att skriva på engelska. Man kan skriva vad man vill utan att det blir kliché, det blir oftast lite originellare också. Sedan lyssnar vi också mycket på musik med engleska texter. Det är även lättare att skriva på engelska för då blir texterna lite mer mystiska och inte så punkkliché som våra svenska ofta blir. Det är också lättare för lyssnaren att läsa mellan raderna och då behöver man inte skriva så rakt heller. En del texter på vår 7" kommer nog en del aldrig förstå, tror Mathias.

"You deserve an Epitaph"

Själv är jag en fanatiker av de flesta banden på skivbolaget Epitaph och band som t ex Bad Religion, NOFX, Offspring och Down By Law. Den punkten är jag och Seigmenn lika, de är också väldigt inne på det stuket.

- Nikola och jag som brukar skriva låtarna lyssnar väldigt mycket på band som NOFX, Bad Religion och Pennywise. Inspiration får vi av en massa olika musik, men Epitaph banden ger oss onekligen mycket inspiration, säger Färm.

Seigmenns tidigare demos har inte blivit så dånöverdrivet positivt mottagna. I Musikbotanik har det blivit bra recensioner, i flera zines medelmåttiga recensioner, men i Sveriges kanske största och mest respekterade underground tidning, Close-Up, har stackars Seigmenn blivit sågade gång på gång.

- Det är ju alltid tråkigt när någon inte gillar det man har gjort, men ärligt talat skiter vi i det, i varje fall i Close-Ups fall. Om man skriver att mer än hälften av alla band man får låter som en plankning av Asta Kask, så är det inte mycket att bry sig om. Då kan dom lika bra lägga ner, tycker Färm.

Amerikanare och Seigmenn äter på McDonalds

Inom punkkretsar har det blivit trendigt att hata McDonalds, något som jag tycker är otroligt naivt. Seigmenn håller med mig.

* SEIGMENN *

SOM ÄR TUFF !!

TEENAGE

MUTANT

NINJA

- Om man skriver att mer än hälften av allt man får låter som en plankning av ASTA KASK, så är det inte mycket att bry sig om. Då kan dom lika bra lägga ner.

Mathias Färm i SEIGMENN om tidningen CLOSE-UP

- Visst äter vi på McDonalds och det är jätte gott, speciellt dom nära nya måltiderna som kostar 39 kr. Det kanske är jätte dåligt att äta där för man blir ju fet efter ett tag och med åren ganska fattig. Det är nog inte bra att stödja dom med pengar ur andra synvinklar heller. Men visst äter vi på McDonalds allihop utom Nikola, som vägrar gå in där för att de som arbetar där är idioter.

Vissa ölsorter har det senaste året gått in och sponsrat turnér i USA, som kommer det kanske bli även här i stor omfattning senare. Då är frågan om McDonaldsfantasterna Seigmenn även skulle kunna tänka sig att åka ut på en världsturné sponsrad av självaste Coca-Cola company.

- Självklart, det är gott med Coca-Cola. Men om vi skulle vara så kända att Coca-Cola erbjöd oss det skulle det säkert finnas andra anbud också. Men om vi vore lika kända som nu och de erbjöd oss det, så skulle vi lätt ta det. Det skulle säkert inte komma speciellt många på spelningarna, men man skulle ju i varje fall få se lite av världen. Om man har tur kanske man skulle kunna åka förbi den där häftiga skivaffären "Helvete" i Oslo, det vore ju tufft. Det här med att bojkotta en massa saker typ Coca-Cola är väl bra, men om man bojkottar så ska man bojkotta allt. Det finns så många som bojkottar Coca-Cola och McDonalds, fastän de använder typ Nestle själva, det tycker jag är så jävla B.

Det är bara att instämma, för då är det ju ändå bara så falskt. Därför har jag valt att inte gå omkring och bojkotta massa tjafs som McDonalds. Jag stör mig bara, precis som Seigmenn, på alla som bojkottar vissa saker för det ska vara så om man är punkare och sedan stödjer andra multibolag.

- Vi äter på McDonalds och det är jätte gott!

Mathias Färm / SEIGMENN

Låt oss ta en hypotetisk frågeställning. Seigmenn blev signade av Epitaph, producerade av ingen mindre än Mr Brett och släppte en skiva på Epitaph. Frågan är då om Seigmenn ifrån Örebro och Sverige skulle kunna nå samma status som t ex Pennywise.

- Nja, nej det skulle vi nog inte nå, men tänk på för ett år sedan kunde vi knappt spela. Nu är vi betydligt bättre, men inte direkt några stjärnor. Men om man fick ett kontrakt, spelade in nya låtar och släppte det på en skiva med Brett vid rattarna och man sedan fick bra marknadsföring så tror jag säkert att man (kanske) skulle nå samma nivå som Pennywise, funderar Mathias.

Osäkra på om de är tillräckligt snabba

Ryktena har gått om att Seigmenn ska medverka på nästa Really Fast skiva i vinter. - Jag vet inte om vi ska det eller inte, det får vi säkert inte. Vi får se när jag får svar, det blir väl någon gång till år 2000, eller före får vi hoppas.

Dags att ställa Mathias och Seigmenn mot väggen en gång till med en hypotetisk frågeställning. Jag tvingade Mathias att välja mellan två onda ting, att fortsätta spela hardcore men med rasistiska texter eller helt sluta spela musik och istället skriva artiklar i Örebro tidningen och där säga vad man istället står för. Det här är vad Mathias valde.

- Vi skulle aldrig sluta spela musik så valet blir nog musik, inte för texternas skull utan musikens. Att skriva insändare till Nerikes Allehanda är det bara bananer som gör, skulle vi skriva till någon tidning skulle det nog bli Örebro Kuriren. Om vi skulle spela musik med rasistiska texter så skulle nog ingen förstå våra texter för de skulle bli så mystiska och så har vi ju en jugoslav som framför dom!

Musikbotanik var en av de första tidningarna som visade intresse för Seigmenn, men nu verkar fler folk bry sig om dom och allmänhetens intresse har ökat på sistone.

- Band som Kung Pung och Charles Härfager får mycket mer uppmärksamhet här istan, men å andra sidan har de ju hållit på nästan dubbelt så länge som oss. Vi börjar få mycket mer intervjuer och sånt nu, härom dagen fick vi en från en tidning i Tjecko-slovakien, men det kanske var något lurrt med det. Sedan har vi också fått ett mystiskt brev från ett skivbolag i Tyskland, men det är nog någon rip-off av något slag tror vi.

Det är sämre med konserter tycker Seigmenn och de spelar gärna emot reseersättning vill de gärna understryka.

"Omen"

När ni läser detta är med största sannolikhet Seigmenns debutsingel "Omen" redan ute, för de hade som mål att få ut den lagom till tomten knacka på alla barns dörrar.

- Låtarna är följande; Stalin: handlar om allas vår hjälte (?) Stalin jämfört med andra misslyckade ledare. "Slumbo": handlar om en kille som är ute efter en tjej fast hon ignorerar honom och till slut mördar han henne. "Wonder": beskriver hur ledarna i vissa länder försöker få folk att sluta tänka själva. "White blood": handlar om ett offer för systemet i USA och hans handlingar.

Singeln ska pressas i 500 ex och den heter alltså "Omen" och speltiden är 11 minuter ungefär.

Det är ju mycket dyrare för ett band att ge ut en självfinansierad singel än att ge ut en demo, men Seigmenn valde alltså att göra det.

- När man har gjort 3 demos, vill man göra något annat och då är det tufft en singel. Man kan ju inte göra demos i all evighet. Det går dessutom lättare att sprida en singel och så fruktansvärt dyrt är det inte, tycker Färm.

Close-Up kan lägga av!

Seigmenn vill ändra på mycket i världen, det har man märkt redan av deras tidigare låtar. Nu när Seigmenn har inriktat sig på us-hc undrar man ju vad de skulle haft med på sitt valprogram om de hade ställt upp i det amerikanska presidentvalet i höstas.

- Vi skulle ha lovat alla att vi skulle släppa alla politiska fångar, avskaffa ras-systemet, illegalisera vapeninnehav, ta hårdare tag mot drogerna, samma sociala tryggheter åt alla, avskaffa alla privata sjukhus, lägga ner CIA, skära ner på försvaret. Listan skulle kunna göras hur lång som helst, men det viktigaste är nog den sociala tryggheten.

Från det ena till det andra. Ett nytt kultband har startat i Örebro enligt ryktena vid namn Millen Colin.

- Millencolin är mitt, Nikolas och Erik (från Charles Härfager) nya band. Vi spelar us-hc åt skate rock hållet. Jag spelar trummor, Erik gitarr och Nikola spelar bas och sjunger. Vi har 8 låtar klara, som ska bli en demo vid jul. Vi har spelat i 2 månader.

Det var i stort sett allt Seigmenn hade att komma med den här gången och som jag inte censurerade bort... Men de ska få avsluta intervjun på följande sätt:

- Tack för denna trevliga intervju, minst sagt ovanliga frågor! Om någon anordnar en spelning så spelar vi gärna mot reseersättning. Köp vår 7" "Omen" för 20 kr + porto eller vår demo, "En somardag", för 10 kr + porto. Tack och hej!

Boka som sagt gärna in Seigmenn för konserter, men kom ihåg att efter spelningen vill de ha äkta McDonalds hamburgare och massor av Coca-Cola i logen, ha, ha...

MER ÄN EN PLAYLIST

"Mer än en playlist" ska bli en följetong i Musikbotanik. Vad den kommer att innehålla kan ni förstå av rubriken. Den ska alltså innehålla tips om bra skivor, som jag för tillfället spelar mycket hemma på min stereo. För de som inte känner till alla grupper och hur de låter blir det här förhoppningsvis en bättre introduktion än bara en titel på en liten playlist. Den här gången har jag även en playlist i tidningen, men den kanske jag skippar i kommande nummer. Håll till godo, här kommer en outhärlig guide in i Musikbotaniks skivdjungel.

Först och främst ska jag slå ett slag, ett rejält sådant, för skivbolaget från Washington D.C. vid namn DISCHORD records. Ni har säkert redan hört talas om. Självt är jag inne i en sådan där period då jag bara slukar skivor från detta eminenta skivbolag. När man är inne på Dischord så är det förstås givet att man lyssnar mycket på deras stora dragplåster FUGAZI! Alla deras skivor är egentligen lika bra, men hemma hos mig går nu mest "Repeater" och deras första skiva faktiskt ("Fugazi"). För er som inte vet hur FUGAZI låter har jag egentligen bara ett råd, köp en platta! Att försöka i ord att beskriva hur de låter är omöjligt för t o m en så pratglad journalist som Pontus Enhörning skulle jag tro. De är i vilket fall verkligen hardcore legender, Ian McKaye från forna MINOR THREAT är bl a med i gruppen. MINOR THREAT var det ja. Alla deras utgivna låtar finns på en cd på Dischord records. Den spelas också flitigt på "redaktionen". MINOR THREAT spelar ösig us-hc. De myntade förresten begreppet straight-edge. Så där går det undan... Klassiska låtar!

Andra Dischord utgåvor som snurrar sina varv är plattorna med SHUDDER TO THINK. Främst då den senaste, vid namn "Get your goat" som är ett mindre stycke mästerverk. Jag är dock tveksam till om många av er skulle gilla SHUDDER TO THINK, de spelar nämligen en väldigt udda form av "Hardcore". Sångaren har en mycket ljus stämma och musiken är väldigt melodiös och finstämd. Det är verkligen sådan musik som man får luta sig framåt för att höra, till skillnad från en del annan musik som man istället trycks tillbaka mot väggen av.

GRAY MATTER senaste skiva "Thog" går också nästan oavbrutet hemma på stereon nu. Deras form av hardcore är väldigt rockig. Ibland öser de på för fullt, ibland låter de nästan irländska i sina melodiseringar och refrängerna är emellanåt sockersöta. Hardcore som sätter sig i minnet.

JAWBOX skivor spelas också mycket. Vill främst slå ett slag för deras singel och "Grippe". Hur de låter? De låter Dischord helt enkelt. M a o udda hardcore, men med melodi och refräng. JAWBOX låter väl lite som Dag Nasty.

Det finns många ytterligare band på samma etikett som bör nämnas och ge en eloge också, men de går inte lika tätt hemma som de redan nämnda, men ändå... Kolla upp band som NATION OF ULYSSEUS, EMBRACE, RITES OF SPRING, MARGINAL MAN, SOULSIDE, SEVERIN, LUNGFISH, IGNITION, CIRCUS LUPUS och SKEWBALD.

Jag tillhör dom som är helt såld på band som öser på med klämmig hardcore, med schyssta melodier. Som t ex alla banden på Epitaph records tillhör ju nästan den kategorin. För tillfället spelar jag mest hemma NOFXs senaste platta "White thrash, two heebs and a bean" av Eptiaph stuket. Ett annat band som lirar mycket klämmig hardcore är skatebandet OPERATION IVY. De är fruktansvärt bra! Jag kan inte få nog av deras låtar. Därför skulle jag vilja slå ett slag för deras cd "Energy". De lätjar verkligen fram sina låtar. De blandar och mixar mycket olika grejer. Man skulle nästan kunna säga att de låter som en blandning mellan Bad Religion, Bob Marley och Just De" (som de låter live) för att ta grupper som alla känner till. Party!!! Ett band som jag skulle vilja i samma andetag som Operation Ivy och NOFX är faktiskt Örebro bandet MILLENCOLIN, deras debutdemo "Goofy" kanske rentav är den mest spelade av alla grejer hemma nu. Det vill inte säga lite! Suverän!!!

SUB POP

En annan skiva jag måste pusha för är BUTTHOLE SURFERS 1991 års klassiker "Pioghd" som faktiskt är utgiven på Capitol records. Det måste vara den absolut knäppaste plattan på det megabolaget. Fattar knappt ens att de gav ut den. BUTTHOLE SURFERS är roliga och de driver och lätjar bl a med hårdrock. De låter amerikanska på något sätt, lantligt amerikanska. Vem vet kanske är de äkta farmers eller kopojkar?

Seattle svängen då och Sub-Pop... Jovisst spelas många sådana grejer hemma nu också. Främst spelas väl nya Sub-Pop signingen POND (äkta rock i samma anda som gjort Sub-Pop världsberömt), CODEINE (också relativt nytt band på Sub-Pop, låter dock inte alls som t ex Nirvana, utan mycket lugnare och flummigare) och SCREAMING TREES plattor spelas alltid mycket särskilt så här tätt in på deras oerhört efterlängtade Sverige debut spelning. Kan knappt hålla mig till Lund spelningen...

22 PISTEPIRKKO, ett band som gör sig oerhört bra live, låter förstås också hyperintressant på skiva. Deras skiva "Bare bone nest" spelas nog mest av deras just nu. Det handlar om 90-tals blues med ljus sång och orgel.

"Jävligt skön rockhardcore" brukar det stå i beskrivningarna på amerikanska JAWBREAKER och engleska LEATHERFACE. Det är bara att stämma in, den beskrivelsen passar som handsken. Dessa två band tillhör två av mina stora favoritband och med dessa rekommenderar jag egentligen allt, men mest spelas för tillfället "Biavouc" med JAWBREAKER och "Mush" med LEATHERFACE.

Resten av mina mest spelade grupper kan ni se i playlisten (sid 3) och i låtsnacket där jag valt ut låtar med många av mina favoritband för tillfället. De banden som jag nämnt denna gång dröjer nog väldigt länge till jag kommer börja lyssna mindre på, men till nästa nummer har jag säkert upptäckt eller återupptäckt flera andra band. T o m spänd själv på vilka band som kommer med i den här spalten nästa gång...

DRUGS ARE NO FUN. DRUGS ENDANGER THE LIFE AND HAPPINESS OF MILLIONS. IT MUST STOP.
WE APPEAL IN PARTICULAR TO THE YOUTH OF TODAY.
STOP THE MADNESS. THERE ARE BETTER THINGS IN LIFE.

roadrunner records support the stop the madness campaign against the use of hard drugs. join us

CHARLES HÄRFAGER

C som i charmiga, H som i hårda, A som i anti, R som i rockiga,
L som i lustiga, E som i lustiga, E som i lustiga, E som i lustiga,
H som i hämningslösa, A som i ähala, R som i roliga, F som i förnuftiga, A som i allvarliga, G som i grymma, E som i eldiga
och R som i ruggigt bra!!! Med andra ord CHARLES HÄRFAGER!!!!

Örebro rockarna Charles Härfager är tillbaka i Musikbotanik. Förra gången de var med (i nr. 1) intervjuades Korven Karlsson, men den här gången har istället Erik Ohlsson ställts emot väggen. Erik tycks för överigt tagit över mycket med Charles Härfagers underground kontakter.

- Jag har väl inte direkt "tagit över" någonting, men jag har ju ett zine nu, till skillnad från Korven. Då skriver man väl automatiskt fler brev, säger Erik.

1993 har nu tagit sina första stapplande steg. Musiktrender kommer och går. Hösten 1991 hade death metal sin boom och 1992 gick i grunge/rockens tecken, samt att band typ Ministry gjorde stor succé. Men vad blir 1993 års grej tro, Musikbotanik lät Erik sja lite grann.

- Idag har det gått fem dagar på 1993 och hittills har jag inte märkt någon förändring, men under sista delen av -92 tycker jag att death metal trenden har avtagit och det har visats mer intresse för punken. Det tror jag förhoppningsvis kommer hålla i sig under -93, för det finns gott om nya bra punkband. Något som kommer bli allt större under -93 är käng. Det ploppar ju upp band som: Dis-ko, Dis-kborste och Dis-ma under jordi överallt numera! Det kommer nog även att bildas fler grunge och us-hc grupper i Sverige. DLKs nya efterlängtnade platta blir antagligen en hit!

Charles Härfagers 1993 då. Visst finns det mål.
- Vi ska väl först och främst medverka på Really Fast 8, som borde komma ut någon gång i februari. Sen har vi lite spelningar på gång, bl a i Norrköping, Stockholm, Finspång, Västerås och Köping. Vi tycker om att spela live, så vi hoppas på fler spelningar. Det vore även kul att släppa en till EP eller något liknande.

Jämförs med Asta Kask

Rykten har sedan Anders Jakobson (känd från death metal bandet Necrony och tidningen Hymen) började lira lite trummor med Charles Härfager surrat om att han bara är stand-in, andra har sagt motsatsen att han alltså är fast medlem. Dags att en gång för alla reda ut det.

- Det var meningen att Anders skulle vara stand-in trummis och bara spela på konserterna, så att Rikard kunde synas, istället för att sitta dald bakom trummorna. Det låter ju även bättre med två gitarrer live och nu kan vi ha med tvårflöjt också. Efter en tid började vi även repa nya låtar med Anders och nu spelar han på inspelningen till Really Fast, så han är väl med antar jag. Fast det är bara jag och Korven som är kontakt personer med undergrunden för Charles Härfager. Anders har så många projekt som han sköter och Charles Härfager får inte bli ett av dem!

I senaste nyhetsutskicket från CBR såg jag att de sålde Charles singel och för att intressera köpare skrev de att de lät som Asta Kask/Strebbers. Något jag inte helt håller med om, klart att det finns likheter, men ändå...

- Ja, det är inte allt för kul! Jag fattar inte hur dom kunde tycka så. Jag anser att vår singel faktiskt inte var mycket med någon av de grupperna att göra, men CBR är faktiskt de enda som har jämfört singeln med dem. Annars har rätt många tyckt att vi har funnit en egen stil. Men med tanke på att Sörling recenserade Seignenns demo "En sommarlag" i Close-Up som Asta/Strebbers kopia, låter väl alla svenska band som dom i vissas öron!

Mobba inte djuren!

Erik berättade tidigare att Charles ska medverka på nya Really Fast skivan, vilket de är klart värda.

- Vi besökte nyligen Finspång och spelade in en visa som ska vara med. Från början var det meningen att vi skulle ha med en låt vid namn "Blind värld", som vi spelade in samtidigt som ep:n, men vi var inte så nöjda med den, så vi spelade in en ny låt. "Vandringsled" heter den och den handlar om något så roligt som en person som knarkar ihjäl sig. Låten avslutas med outrot från demo # 2 "Är jag född så vill jag leva".

Om någon vill ha "Blind värld" inspelad är det bara skicka band + returporto till Erik.

På nya ep:n sjunger de i en låt om när folk levde i fred, något som jag inte kan dra mig till minnes att folk har gjort.

- Sov du på historielektionerna? Alla känner väl till det stora fredsfördraget som varade två månader i Frankrike år 3 583 f Kr!

Hm, nja, ööhh... Jag var nog hos tandläkaren den lektionen.

På ep:n står det också att man inte ska mobba Tore Skogman. Okej, man ska inte mobba någon, men Tore Skogman...

- Det är faktiskt inte menat så, utan de två meddelandena hör samman! Det är alltså djuren man inte ska mobba! Det framgår inte för herr Gravör glönde bindestrecktet. Men det är klart att man inte ska mobba någon, nog för att Tore inte är så snygg i sina skinnbrallor.

Det är tacken!

Här sliter man med ett punk/hc fanzine dag och natt och vad får man för det? Inget! Man är inte ens med på tacklistan på Charles ep. Tacka vetja Seignenn, de uppskattar ju i varje fall ens arbete. Ha, ha, ha...

- På singeln vägrade Korven ha någon utförlig tacklista, så det fick bara bli ett par special-tack. Idag gjorde jag Really Fast rutan. Där har vi en större tacklista, så du får se om någon manad din filur!

10 000 kronor la man ut på singeln. Mycket pengar för ett litet band, som man inte ens vet om man får tillbaka.

- Ja, 10 000 kr är mycket pengar, men det är jävligt kul att ha släppt något på vinyl! Vi hoppas på att gå jämt upp, men någon vinst kommer vi knappast känna av, säger Erik.

Charles medlemmarna är alla besvikna på vad reppkillarna gjorde med omslaget till singeln.

- Det var så att Kvark som går tryck, skulle fixa våra omslag. Så jag gav honom allt råmaterial och en exakt mall på hur allt skulle se ut. Nu är det så att man är på olika avdelningar i perioder där borta. Kvark var på en helt annan avdelning så några osmartingar till ettör fick pyssla ihop omslaget. Det förklarar bl a de snygga stavfelen. På det följde en försening på två månader efter vi hade fått skivorna. Som plåster på såren behövde vi inte betala hela räkningen, men om någon tänker anlita det stället så råder jag er till att ge dom materialet ett halvår före planerad tid, för säkerhets skull, säger Erik.

Jagular

Erik har nu ett eget fanzine, vid namn Jagular, på gång. Ett zine som jag tror starkt på. Dels för att de kommer innehålla bra grejer och dels för efter den kontakt jag har med Erik vet att han är bra på att uttrycka sig och gillar vad han sysslar med. Zinet kommer innehålla dels punk/hc, men också skating.

- Skatingen blir rätt begränsad i detta första nummer. Det innehåller bara Örebro skatere, som jag och Form (Seigmenn medlem) har fotat och en intervju med Dan Wall, men de herrarna är ju inte de sämsta i världen precis! Grupper som kommer medverka är Superdong, Heffa Klump, Total Egon, Moment 22 och antagligen 0 (the Circle) och Strobe. Jag hoppas få klart zinet så fort som möjligt, men tid tar det. Jo, det tar det allt, men ändå drar folk igång med zine.

- Jag, Korven, Larzon (Kung Pung) och John (också Kung Pung) startade en gång

"ÖREBRO'S EGNA IRON MAIDEN!"

CHARLES

HÄRFAGER

i tiden zinet Perversa Pinnar. Jag gjorde så gott som ingenting, men de andra skickade ut ett par intervjuer. Efter tag så försvann arbetsviljan även hos de andra gossarna och zinet dog. John tog sina intervjuer och startade ett eget zine med Kvark, kallat Inkontinens. Jag hade länge tänkt på att göra ett eget skate-zine, eftersom jag är en trogen skateboard utövare. Så jag startade zinet Jagular music & skate zine och som det spexiga namnet säger så innehåller det både musik (punk, hc och liknande) och skate!

Vill inte bli störst

Jag tycker det verkar tufft för punkband att bli stora i Sverige om man inte ligger på t ex Birdnest eller Arda.

- Nog för att vi är seriösa med Charles Härfager, men vi eftersträvar verkligen inte att bli störst, bäst och starkast. Vi spelar enbart för för att det är jävligt kul, men om något pålitligt bolag skulle bli intresserade av att släppa något med oss så skulle vi givetvis inte tacka nej. Man blir nog automatiskt ett stort punkband om man ligger på något av de stora bolagen, men om man inte gör det så lär det vara svårt, ja!

Charles låter inte som Asta Kask, men svensk punk är det ändå. Annars tycker jag att Erik Ohlsson himself verkar vara mer inne på us-hc.

- De skivor som oftast spelas på min stereo just nu är: Operation Ivy, NOFX, 411, Pennywise, Bad Religion, Minor Threat, Descendents och liknande band, men jag lyssnar mycket på DLK och Total Egon också, Mart är ett geni på att göra låtar! Korven och jag brukar lyssna på squaredance när vi sitter och dricker körsbärsvin. Jo, det stämmer väl att jag är mer inne på us-hc, men jag lyssnar på det mesta, det går i perioder. Det enda jag inte har lyssnat på inom undergroundmusik är dödsmetal, usch!

Ja, usch, tacka vetja us-hc! Nu börjar den trevliga intervju gå mot sitt slut, allt har en ände, men Erik ska få en chans till att säga något tjäckt...

- Först och främst ett stort tack till dig Tobbe, som visar intresse och kämpar på med din tidning! Sen kan jag ju ta och tillägga att vi spelar för resepröjs om det ordnas någon spelning och köp vår ep och Really Fast vol. 8 när den släpps!

Ja, det kommer ni inte ångra, singeln är nämligen en av 1992 års allra bästa svensk-singlar! Heja Charles!!!

KALASHNIKOV'S

När en ny musikstil slår igenom, precis som grunge gjorde i och med Nirvans genombrott, följer alltid en massa band i dess fotspår. En del har funnits tidigare, andra startar nya band och en del ändrar musikstil. Ett av de nya namnen i Sverige inom grunge facket är KALASHNIKOV'S.

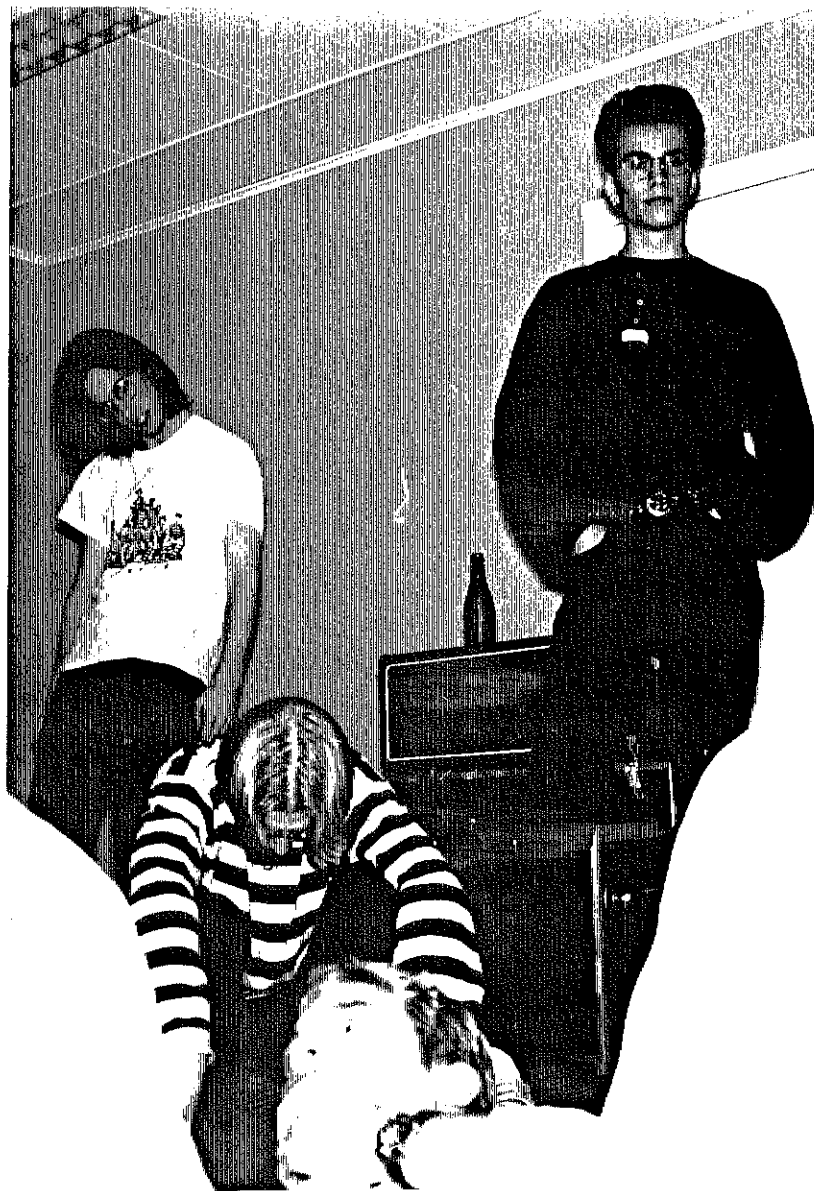
Kalashnikovs kan väl sägas att de tillhör den kategorin som lirade annan musik tidigare och sedan bytte över till grunge. Men det är ändå tveksamt om de försöker åka snålskjuts på Nirvana vägen för de spelar mycket mindre gångbar musik kommersiellt. Deras musik är nämligen mer lik band som SEAWEED, som spelar någon mer sorts punkig garage grunge än t ex Nirvana. Just Seaweed har nog betytt mycket för Kalashnikovs för på senaste demon "Lucy fruit" spelar de t o m en Seaweed cover ("Just a smirk").

Innan nambytet till Kalashnikovs hette man KATRIN, efter pappershanduken som ni brukar se på allmänna toaletter, och då lirade man äkta 77-punk. Dels för att de lyssnade mycket på 77-punk, men också för att det var det enda de var kapabla att spela då.

Kalashnikovs är inga stridisar

Katrin var ett namn man i och med ändring i musikstil var "tvungna" att ändra. - Det var alltid genant att svara när folk frågade vad vi hette. P-O kom upp med Kalashnikovs och det var ett lagom tufft namn. Det anspelar dock inte på att vi är några stridisar, faktum är att alla i gruppen klarat frisedel på ett eller annat sätt, säger Calle Johannesson i bandet.

Att de blir kallade trendisar är ju alltid en fara. - Senhösten 1991 kände vi för att göra något nytt och beslöt oss för att blanda in lite tyngre grejer i musiken. Det var ett tag innan Nirvana vägen började, jag vill framhålla att vi inte är trendinssar, säger Calle bestämt. Man har inte spelat mycket live under sitt nya namn, endast omkring 5 gånger. Men å andra sidan har man ju inte haft mycket material att promota sig själva med. Deras debutdemo "Jabberwocked" gjordes bara i ett fåtal ex. Nya "Lucy fruit" är dock ett steg i rätt riktning tycker bandet och det borde ge dem fler speltillfällen. - Ibland är nya demon dock lite oständ, otajt och har halvtaskigt ljud, men den är ju bättre än "Jabberwocked", menar Calle.

Ny demo på gång

En ny demo är på gång i dagarna.

- Den nya demon ska spelas in i Studio Farozon i Uppsala och ska bli mycket bättre. Då kan vi braka loss med att seriösare trycka upp kassetter och skicka ut intensivare till skivbolag och fanzines. "Lucy fruit" som finns ute nu är väl mer ute för att skapa ett visst intresse hos scenen och kanske fixa spelningar.

Så mycket mer finns det väl inte att berätta om detta band...än. Men de har framtiden för sig och avslutningsvis får Calle berätta vad man lyssnar på för band förutom Seaweed.

- Grupper vi lyssnar på förutom Seaweed är bl a Mudhoney, Alice in Chains, Sonic Youth, gammal hederlig 77-punk, Hüsker Dü, All, Descendents, Soul Patrol, Jesus & the Mary chain, Big Black, The Coasters, Killing Joke, Ramones, Teenage Fanclub, Nomads och Stinking Socks.

Fuck Seaweed, here's Kalashnikovs!!!

MUSIKBOTANIK

BOTANISERAR BLAND DEMOS, SKIVOR & FANZINES

DEMOS

Först upp i demorundan är Nyköpingsbandet DISPENSE. De spelar värdelös kängcore som i mina öron mer är ojjud än musik. Preeis när jag tog ur deras demo ur stereon gick radion igång och musiken som spelades var klasser bättre än Dispense och artisten som spelades på Sportradion var ingen mindre än Niklas Strömstedt, det säger en hel del. Dispenses betyg blir futtiga 1+.

THE DOODLES från Skåne spelar hardcore. Snabb ösig variant av hardcore. Men deras musik går in genom ena örat och ut genom det andra. Minns inte en enda sekund av låtarna. Betyget blir därför bara 2.

B.A.S. spelar svensk punk, spelar kanske bör säntas inom citat tecken för det låter verkligen illa, usch. Synd att detta band inte har bättre ömdöme och låter oss slippa höra sånt här på demo, de är definitivt inte klara för en demoinspelning än. Jag skåms näst jag ör sånt här. På med sportradion igen, betyg 1.

CONDEMNED lirar speedmetal, inspirerad av Noiseband, kass! Betyg: 1.
TOTAL ANAL är nog det sämsta skämt jag hört, låt oss dra en om Bellman istället. Vill inte höra mer med detta band! Ni ska vara nöjda för betyget, 1. Trots att det är det lägsta betyg jag delar ut.

KALASHNIKOV spelar hardcore/grunge. De låter lite dystra och musiken, kanske mest på g a produktionen dock, väldigt instängda. Det är inte något drag. Men detta kan bli bra om ett tag, men lite mer partyfeeling skulle göra gott. De låter inspirerade av Seaweed och de spelar: t o m en Seaweed cover på demon. Så de har ärmstone god smak, snart blir de nog bättre också. Betyg:3.

ONUS är skit. Jag tycks ha fått många dåliga demon den här gången, men sånt här kan man ju bara inte digga. Blå, betyg 1.

"LIVE IN COPENHAGEN" är en livetape inspelad i Köpenhamn 1992 med SVART SNÖ, HIATUS och SAUNA utgiven av Elderberry records. Den stora behållningen för mig är Svart Snö kanske på g a att jag hört dem mest av dessa band tidigare. Rätt kul idé att ge ut en konsert på en åkta livetape och inte någon bootleg variant med pissigt ljud som vi är så vana med. Svårt att betygsätta, men vad sägs om 2+.

IFK GAMLA SAXON är balla. Rätt enkel punk, men de är kul. Att hylla heavy metal Legend-
här Saxon är ju bara det helt kult. Påminner om det nu nerlagda Ruska Tupp. En av de bättre kassetterna den här gången. Betyg: 3+.

MENTAL HÅRDSMÅLTA låter som svensk punk ska låta, naturligtvis Asta Kask inspirerat. Nej, jag är less på alla plagiat band. "Linda I hate you" är bästa låten. De svenska texterna ska verka djupa, men de är inte djupare än en vattenpöl efter 10 minuters regn. Gör er egen grej istället! Ändå låter de bättre än många andra band i fädrens spår. Jag ger dem därför betyget 2+.

MOMENT 22 påminner om Alingsåsbandet Organiserat Vanvett, fast fattas gör något. De är inte lika balla att sitta hemma och höra på. Texterna är kliché, som så ofta när det gäller svenska punkband som sjunger på svenska. Annars är de lite mer varierade än flera av sina konkurrenter inom branschen. Betyget blir därför 3.

FANZINES

Först ut bland fanzines den här gången är ett nytt punkzine från Kristinehamn vid namn NOVALUCOL. Det innehåller bara punk och tyvärr också nästan bara band från just Kristinehamn. Kladd lay-out och lite töntiga intervjuer. Nytt nummer borde komma när som helst, jag tror det blir bättre. Då vet jag att jag har intervjuats (oj!) samt DLK etc.

nr # 2 av TASKIT DRAG är ute också. Bättre än förra numret, men det säger ändå inte mycket. Taskit Drag klagar på att alla zines (nästan) är helt kass, vilket jag med deras egna taskiga zine inte skulle göra. Skärpning, så bra är ni inte själva! Intervjun med RASERBAJS är bra samt intervjun som jag har gjort med Full Metal Jackers.

RÅSERNIGELNS SKALLSKAV (nr # 1) är ett hyggligt zine. Snyggt skrivet och så där, men för dåliga band intervjuas.

CLOSE-UP # 5 är bra. Tyvärr är gruppuvalet sämre än vanligt. På tok för mycket metal. Men intervjuerna med Metallica, S.O.D, Cro Mags etc är ju läsvärda. Sveriges bästa underground blaska! Dra ner lite på recensionerna, många är ointressanta. Givet köp!

EXPOSITORY # 2 har också kommit ut. Jag följer inte death scenen i Sverige nu, men jag kan inte tänka mig att det finns så många bättre death zines än den här. Läs bl a om Benedicton, Suffer och Dismember. Mitt favorit death zine!

ABNORMALCY ; 4 är mycket bra. Massor av läsning för endast en femna. Bland punk, grunge, metal och pop. Intervjuas denna gör bl a DLK, Wounded Knee, Jenkins Ear. Låtsnack med bla mig är förhoppningsvis läsvärdt för många också. Logosnacket är dock skit. Köp!

KRAMA VARANDRA är namnet på ännu ett nytt zine. Men dra på... Det är faktiskt redan vid första n ,nert mycket snygg lay-out och mycket bra skrivet fanzine. Kul intervju-teknik, med bara liveintervjuer. Medverkande grupper denna gång är bl a High Tech Junkies, Svart Snö och Moment 22. Jag vet inte riktigt varför, men på något sätt känns denna tidning influerad av Musikbotanik. Detta zine borde dock bli mycket bättre framöver, för redaktören verkar mer eller mindre nybörjare inom allt vad hardcore är. Han var inte ens bekant med Bad Religion när han startade fanzinet... Men ett givet köp ändå och det bästa debutnumret på länge. Ett hett ställtips!

SKIVOR

På skivfronten har jag fått två 7 tummare. Den ena är Wounded Records nya wax med gruppen PALIMPSEST. Palimpsest låter som ett svartrock band med lite hardcore/funk influenser. Jag vet inge mycket om depprock, men påminner lite om Sisters of Mercy gör väl Palimpsest. Sedan slänger man in lite funk rytmer samt en gnutta Helmet ös. En annorlunda 7":a på Wounded Records. Inte riktigt min pryl, men helt ok. Betyg: 3.

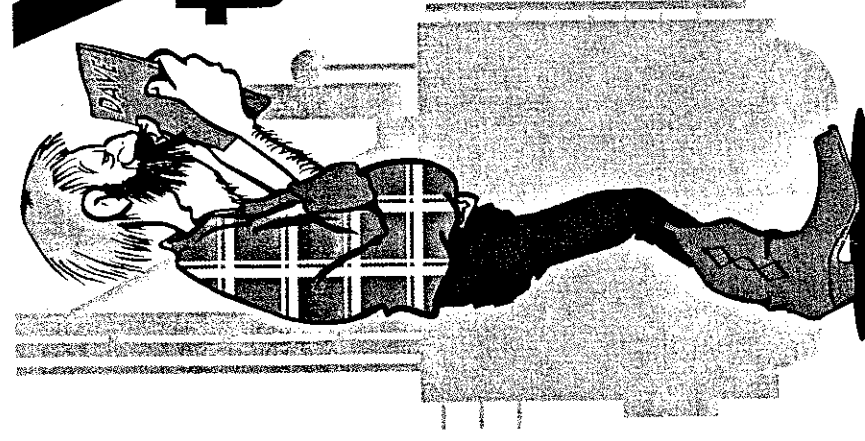
Den andra singlen är CHARLES HÄRFAGERS debut. En klart lyckad debut. Något av det bästa jag hört inom svensk punk/hc scen i år. Första två låtarna är kanon, det låter inte svenskat, utan snarare amerikanskt. Sedan på B-sidan är det lite mer vanligt Strebbers punk, tyvärr. Men ändå helt klart en av årets svenska punksinglar. Heja Charles! Betyg 4-.

Tre CD plattor har Birdnest snyggt skickat till Musikbotanik för recension. JOHAN JOHANSSONs "Josef och Maira" är bra folkgubbsrock. Bra poesi med gitarr till. Sator är med och lirar på en låt. Klart bra, betyg 4.

SQARE HEADS lirat: Seattle inspirerad rock. Hyggligt ös, dock lite för svenskt sound. Betyg: 3+.

Sist ut är samlings cd:n DEFINITIVT 50 SPÄNN. Bra introduktion för nya punks, själv hade jag redan det mesta. Betyg: 3+.

Så här i sista stund damp SEIGMENNs debutsingel ned i brevlådan. Seigmenn har på "Omen" överträffat allt de tidigare gjort. Likheten med deras tidigare utgåvor är inte stor. Nu är det us-hc för hela slanten som gäller, på engelska. "Omen" kom ut under 1992s elfte timme, men tur var väl det. För jag måste utse den till 1992 års allra bästa singel gjord av ett svenskt band. Så bra... Alla fyra låtarna är av hög klass, ingen svaga stunder som det ofta annars är på svenska singlar. Det är väl bara en sak som är fel med Seigmenn, de är från Sverige och Örebro. Hade de varit från Boston, New York, Californien eller Washington hade de haft större chanser att bli riktigt stora, så är det bara, tyvärr. Länge leve hardcore med känsla för melodi! Kanon!!!

Bernt Brynja

Ålder: Över 35.
Yrke: Folkhögskoleutbildad fritidsledare, alternativt truckförare på varulager.
Klädsel: Blåjeans, flanellskjorta och rediga boots, inköpta under Texas-resan för tretton år sedan.
Antal skivor: Exakt 700. Inte en enda utgiven efter 1979, dock.
Sortering: Prydligt i bokstavsordning i egenhändertaget inopsmickrade plywood-hyllan.
Tycker om: Dave Edmunds, Kuursal Flyers, Delbert McClinton och så Bossens fyra första förstäs.
Tycker inte om: Sån där modern skit.
Övriga kännetecken: Lade sig redan i tjugooårsåldern till med en trivasan rondör. Dansar enbart till det lokala coverbandets "Sweet Home Alabama" hemma på puben. För något vält i ögonen när man säger "Popsida, kvällstidning, stuttotaleet". Gift med en travestiförelse. Även hon gillar Dave Edmunds.

Rune Röra

Ålder: 20-40.
Yrke: Påfallande ofta discjockey, radioproducent och musikjournalist. I extrema fall samtidigt.
Klädsel: Vill gärna se ut som Keith Richards eller Paul Weller. Jäklar svarare den fjärde smubben i Grymlings eller Herman's Hermits.
Antal skivor: 40 LP (numera bara CD), 33 singlar och fjorton tolvor. I veckan. I tio år. Det blir en del.
Sortering: Nä. Ett par tusen dammsamlare står i en ranglig möbel intill stereo. Resten ligger i drivor över hela den nakna ungdomslivan.
Tycker om: Veckans hype.
Tycker inte om: Förre veckans hype.
Övriga kännetecken: Aningen höglöjd. Äter alltid ute eftersom även spisen fungerar som förvaringsplats för skivor. Har tretton brutna förlövningar bakom sig.

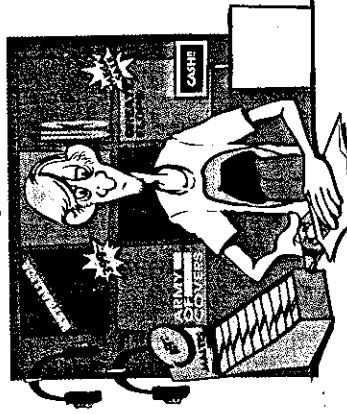
Svenne Svensson

Ålder: Blir i allmänhet gubbe redan i sena tonåren.
Yrke: Försäljare.
Klädsel: Gick för fem år sedan i rutiga bomullsbyxor - och tyckte det var snyggt också. Nu väljer Svenne möbröna 50:lor, röd jeansskjorta, mockaboots och minigrön Westwind-jacka med Americas Cup-träck på armen. Även det tycker han är rätt snyggt.
Antal skivor: 6 CD och 40 LP. Resultatet av ett helt livs passionerat skivsamlande.
Sortering: Plattorna står i IKEA-succén Ivar. Eltons senaste fängst fram, den gamla Basara-samlingen längst bak. Den senare tar Svenne fram när det är kvartslöst och han vill höra lite "gamla godingar".
Tycker om: Elton John, Dire Straits, Phil Collins och Sonic You... nära, skoja bara.
Tycker inte om: Sämt där konstigt. Som dom, vad heter dom... U2!
Övriga kännetecken: Radhus med liten trädgård, Volvo, fru, två barn. Ses i nylonskjorta på Stadshotellet, dansande till Lasse Stefanz. "Det är faktiskt bra musik att dansa till!", menar Svenne.

Tina Tandställning

Ålder: Fjorton.
Yrke: Pluggar.
Klädsel: Säsongs H&M-uniform.
Antal skivor: Inga alls. Tina har ett tjugotal kassetter på vilka hon bandar Tracks-sändningarna på fördagseterniddagarna.
Sortering: De står omsorgsfull staplade på nattduksbordet, strax intill det inramade fotot på Brunne och Hitachi-bandaren mamma och pappa köpte förra julen.
Tycker om: Varje new kid on the charts. Just nu Kris Kross.
Tycker inte om: Musik från broder över tjuugo lyssnar på.
Övriga kännetecken: Syns med Instamatic-kamera på konserter. Står ofta med kompis i kläddaffärer och fnissar hysteriskt åt... ja, såg det. Är ihop med Roine i 8C, men vill egentligen gifta sig med Luke Perry.

Nisse Nörd

Ålder: Kan vara uppemot 40, men blir egentligen aldrig äldre än tretton.
Yrke: Står i skivaffär och driver på fritiden ett plottrigt fanzine.
Klädsel: Urtvättad T-shirt med obskyrt popbandstryck, skrynklig kavaj, svarta jeans med för korta ben och tubsockor.
Antal skivor: 3000-4000 vinylplattor. Blir extra mycket eftersom tolfan vill ha minst tre oprättade exemplar av de verkliga rariteterna.
Sortering: I robust hylla efter skivnummer eller möjligen bölad. Nisse är en sån som bara genom att se konvolutet kan rabbla skivnumret. Har också ett litet kartotek där han noterar bolag, utgivningsår, låttitlar, personer på tacklistan, antal gitarstrick samt just skivnumret.
Tycker om: Vadd? Nisse lyssnar inte på musik. Han samlar på skivor.
Tycker inte om: Skivor pressade i Kanada.
Övriga kännetecken: Bygde modellisar ända tills han jog examen. Har aldrig haft en flickvän. Utslände öron.

Visa oss din skivsamling och vi säger dig vem du är

- Visamig din skivsamling och jag ska säga dig vem du är de tror.
- Lite överdrivet.
- Men faktum är att människors plat- tor, och det sätt på

Text: PER BJURMAN
Teckningar: GUNVOR EKSTRÖM

Vilken typ är du?

STROBE är ett av Sveriges bästa band för tillfället. Deras musik beskrivs ofta som kaospop. Typ en blandning av Dead Kennedys och Lemonheads. De har ute en kanonsingel och snart är en demo på gång. Kolla upp vad de har att säga om sju ämnen. Om man tar första bokstaven i varje ämne, får man ordet STROBE, snittsigt va?!

S

SUB - POP

Sub-pop är ett begrepp som har blivit känt i och med att Nirvana blev kända och något som folk av någon konstig anledning förknippar oss med jämt och ständigt vilket inte riktigt stämmer eftersom de nya låtarna lutar mer åt skrikpunkmetal eller nå't. Och just hela den här s.k. Seattle-vågen som spridit ut sej överallt tycker vi börjar bli lite tråkig. Det är synd att folk alltid måste plocka in band i en massa olika kategorier med konstiga namn. Visst gillar vi en del s.k. sub-pop band men det har blivit en trend och en alltför komersiell sådan också. Det är jävligt trist. Vi spelar musik, punkt slut sen får folk kalla det vad fan de vill!

TV

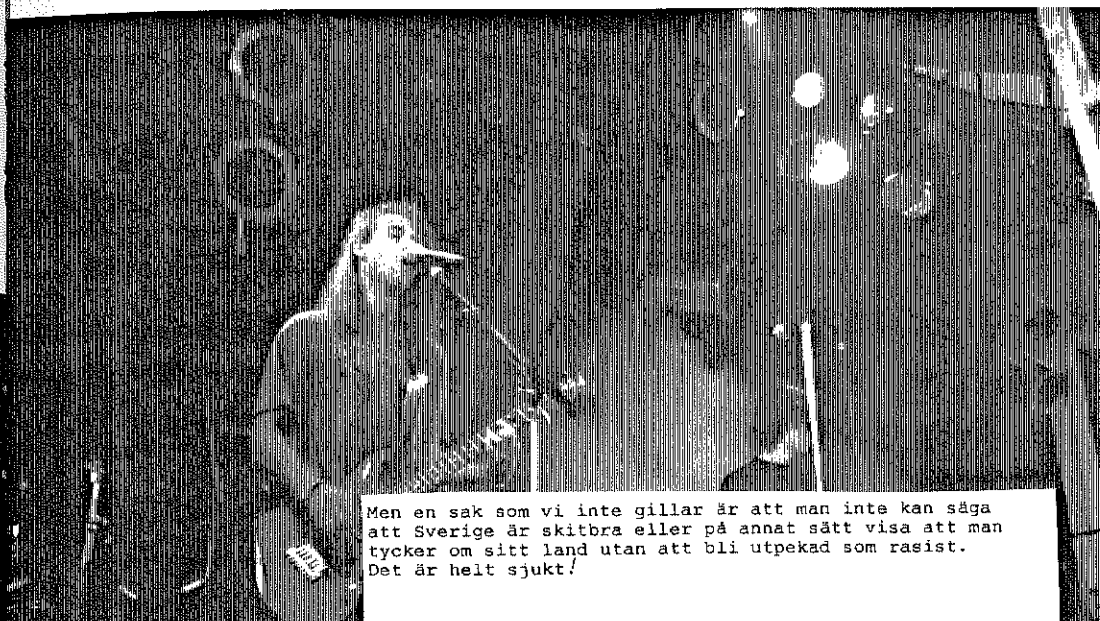
T

Själv tittar jag (Jimmie) inte speciellt mycket på TV. Jag anser att TV är passificerande. Visst finns det väldigt bra och intressanta program men i och med alla kabelkanaler har man börjat pumpa ut det ena skitprogrammet efter det andra till folk och tyvärr är det alldeles för lätt att skapa en "social kontakt" med TV:n och därmed bli sittandes hemma istället för att gå ut och prata med folk. Och vi tror också att det är det som gjort att många ungdomar idag har så taskig fantasi och inte kan hitta på något att göra. De har blivit vana med att andra tänker åt dem helt enkelt. Lite synd faktiskt. Men som sagt, TV kan vara bra ibland bara man inte missbrukar den.

RASISM

R

Här har vi en stark gemensam åsikt. Är man normal i huvudet så springer man inte omkring och trakasserar folk bara för att de kommer från ett annat land. Detsamma gäller idioter som springer på alla uteställen och letar bråk och diverse anledningar till att slå någon på käften, de har inte mycket i huvudet!

O

Men en sak som vi inte gillar är att man inte kan säga att Sverige är skitbra eller på annat sätt visa att man tycker om sitt land utan att bli utpekad som rasist. Det är helt sjukt!

OLJUD

Svår fråga. Det beror alldeles på vad för slags oljud man menar. Sådana oljud som små barn ofta uppbriingar är inte roliga, inte heller oljud som uppkommer i fabriker eller liknande. Däremot "musikaliskt" oljud kan, om det är organiserat och intelligent spelat, vara jävligt kul och faktiskt väcka lika starka känslor som en del får när de lyssnar på klassiska mästerverk.

BANDY

B

Det här är ett ämne som vi har väldigt olika åsikter om så vi svarar väl var för sej:

Jimmie: För min del så avskyr jag att utöva och titta på allt vad sport heter, kanske på grund av mina taskiga erfarenheter av sän't sedan jag var liten och dessutom så måste mitt bollsinn ha blivit borttappat någonstans på vägen till min mammas livmoder!

Ricky däremot gillar sporter som löpning, hockey, motorsporter och kampsporter och han utövar t.o.m. långdistanslöpning regelbundet.

Anden tycker att det är fruktansvärt patetiskt att se en grupp likadant klädda människor springa omkring och jaga exempelvis en boll.

Att säga något om just bandy som du är ute efter är lite svårt men det är ingen rolig sport i alla fall. En sak som vi också skulle vilja tillägga är att vi trots våra åsikter inte har något emot folk som utövar sporter av olika slag. det är bra att de har något att göra som är tillfredställande för dem precis som musiken för oss.

ENGLAND

E

Det enda som är bra med England är Monty python och Londons snygga soptunnor. I övrigt så vet vi inte tillräckligt mycket om landet för att kunna uttala oss om det. Annars är Nössemark vid norska gränsen ett jävligt trevligt ställe!

LIVE LIVE LIVE

Av utrymmesmässiga skäl och p g a jag sett väldigt många konserter i höst fick jag spola några recensioner. Bl a har jag sett COSA NOSTRA, RÅSERBAJS, ORGANISERAT VANVETT, RUSKA TUPP (deras sista spelning), HARLEQUIN, SVEN-INGVARS och SLUDGE NATION, men tyvärr fick jag inte plats med dessa liverecensioner. Men läs istället de recensioner jag fick plats med, de är desto bättre...

COSA NOSTRA, MÖGEL & VACUUM
Borås, Rockborgen 1992.09.12

Det har varit rätt så mycket spelningar den senaste tiden, därför blev det här något av en mellankonsert. Med andra ord en besvikelse.

COSA NOSTRA, som var kvällens headline, fick uppträda för en liten publik på omkring 50 personer. På så sätt infann sig inte stämningen riktigt. Cosa höll säkert samma klass som de andra gångerna jag sett dem, men ändå fattades något. Det "något" var publik, röj och stämning. Annars pratade de mer än vanligt med publiken och var faktiskt på ett bra showhumör. Tyvärr hjälpte det inte denna kväll.

Roligast att se denna kväll var istället hemmabandet MÖGEL. Senast jag såg dem var de lite av en besvikelse, men hemma i Borås rörde de ordentligt. På hemmapubliken verkade det som om Mögel var huvudbandet och i och med att folk var mest inne i Mögels låtar blev det klart bäst stämning då. Dessutom har de många fina hits nu, som t ex "Blind" och "Ramonas". I mitt tycke kvällens roligaste attraktion!

VACUUM var ett ungt Boråsband som lirade traditionell svensk punk i Strebers fotspår. De har dock mycket kvar att lära och utveckla, det märktes inte minst i deras pinsamma coverlåtar.

Sammanlagt ett högst medelmåttigt arrangemang, med en dyr entré biljett på 70 kronor. 70 kronor för två band från hemmastaden, plus Cosa Nostra som är från trakten är rena rånerna. Och som en punkare i publiken sa "var är alla punkare?". Det kan man med rätta undra för den här konserten smakade mest ljummen, avslagen öl.

TOTALGALAN
Göteborg, Musikens Hus 1992.10.03

Äntligen var det dags för en Totalgala i Göteborg. Inresset var stort och det var faktiskt slutsålt. Det var roligt att komma fram till entrén och se att ingen mindre än Mart i De Lyckliga Kompisarna tog emot biljetterna. Tänk om Mike Patton stått i entréluckan på Faith No More konserten...

Först upp var COCA CAROLA som överraskade mig positivt med att vara ett bra liveband med bra låtar. Men på skiva tror jag inte detta är min pryl, på tok för ordinarnt och intresselöst. Men live var det som sagt helt ok.

Sedan kom CHARTA 77 som var en besvikelse. Deras musik, i motsats till Coca Carolas, passar bättre på skiva. Sedan körde de på tok för många engelskspråkiga låtar, fler låtar från "Hobbydiktatorn" hade varit önskvärdt. Njä...

KÖTTGROFTORNA däremot är det ultimata livebandet. På skiva låter de ofta mjåkigt, typ Wilmer X Fast på Stockholmska, men live är de oerhört showiga och roliga. Kvällens näst bästa band utan tvekan!

Kvällens bästa band var med störst marginal naturligtvis DE LYCKLIGA KOMPISARNA. Men något var sig inte likt, bandet hade nämligen vuxit med en medlem, nämligen ytterligaren en gitarrist (Egil Jansson). Tre gitarrister tycker jag är överdrivet för ett punkband, en gitarr som man har haft live ibland är ju inte fagert, men tre! Egil bidrog förresten med en egen låt kallad "Kiss and bajsfestival", som var dålig. Nej, jag är skeptisk till den nya medlemmen, men ändå var DLK bra. "Egon" var kvällen till ära bästa låten!

FULL METAL JACKETS vill jag inte ödsla spaltmeter på, de var felpiacerade. De låt ju hårdrock! Usch!

Totalgalan var kul med mycket folk och så där, men ändå ingen fullträff. Birdnest skivstånd var bra, cafeterian var bra och lokalen likaså, det var väl helt enkelt bara några av banden som inte höll måttet!

STREBERS & ABSTRAKT
Lidköping, China 1992.10.17

Milda makter! Vilken syn som mötte mig när jag kom fram till China. Jag har då aldrig sett så många punkare på en och samma gång i min hemstad tidigare. Rön hade tidigare under kvällen ringlat sig som en orm på trottoaren en bra bit bort emot Sparbanken och det tycks som Strebers avskedsturné varit en stor publikdragare runtom i Sverige. Kvällen innan i Örebro var det nästan kaos, till Lidköping kom 260 personer och på sista spelningen i Uppsala dagen efter kom runt 400 åhörare.

260 åhörare i Lidköping kan jämföras med när death metal bandet Therion ifrån Stockholm var här tidigare i höst, då kom det 59 personer.

Men hur var STREBERS annars då? Jo, jag tyckte det var kul att se dem så här på näst sista spelningen. Men det var kanske just därför det var kul, just för att spelningen och turnén var smält historisk. För annars var Strebers inte mycket att jubla för. De var orepede och på de nya låtarna kunde t o m jag texterna bättre än bandet själva, vilket är svagt av Strebers. Hm...

ABSTRAKT spelade äkta 77 punk och spelade massa covers. Flera Ebba Grön och Sex Pistols låtar. "Anarchy in the UK" gjordes bäst av dessa. Hur de sedan kunde spela "Totalvägra" är för mig en gåta. Jag vet nämligen att trumisen ligger i lumpen. M a o verkar Abstrakt inte stå för vad de sjunger och band som inte står för vad de säger ger jag inte mycket för. Hm...

Kvällen var dock lyckad och visst kommer man sakna Strebers en aning... snyft.

LIVE

FAITH NO MORE & L7
Göteborg, Lisebergshallen 1992.10.30

Enligt rykten som mötte mig direkt på måndagsmorgonen efter konserten hade en kvällstidning haft mage att ge konserten ett av fem i betyg. Mycket underligt, så kneipigt att jag har svårt att tro att vi var på samma konsert.

Själv var jag helnöjd med kvällen. Förbandet L7 ifrån Los Angeles kan den stöddige kvällstidningsreportern med all säkerhet inte sett. Antagligen blev han kvar vid någon bardisk för länge... L7 var nämligen suveräna! Från första riffet är det full fart på brudarna. Vilken start förresten, två Sub-popklassiker i form av "Deathwish" och "Right on (thru)", var en perfekt start på kvällen. L7 spelade bara massa hits, eller vad sägs om "Pretend we're dead", "Monster", "Everglade" och "Shove". L7 var dessutom roliga att se och höra emellan låtarna, de tillägnade t ex en låt till Sator och en annan till George Bush. Gissa vilken låt som tillägnades Bush? "Shitlist" naturligtvis! Konserten och röjet på scen byggdes upp hela tiden upp emot det ultimata klimaxet och när de sedan som sista låt körde vår speciella får bråkar favorit "Fast and frightening" hoppade vi högt! Det är lättare att stå stilla i en full orkan i öknen än stå stilla till L7! Kalas!

FAITH NO MORE var också bra, om än inte lika bra som förbandet. De körde ett för kort set, som varade i endast 90 minuter. Man kunde gott ha spelat några låtar till, själv saknade jag hits som "From out of nowhere" och "Falling to pieces". Att deras bästa låt för kvällen var en cover av Dead Kennedys "Let's lynch the landlord" kan väl ses både som positivt och negativt. Det är väl inte bra att man inte gjorde de egna låtarna bättre, men å andra sidan är det inte många låtar som är skönare än FMNs version av "Let's lynch the...". Vilken härlig cover, vilken groove man lyckats bygga upp. Jazz!!!

Ja, du käre kvällstidningsreporter. Inte vet jag var du var, kanske på en pub med ett lokalt coverband, kanske såg du Wishbone Ash på Bengans, en sak är i varje fall säker; på Lisebergshallen var du inte!!!

22 PISTEPIRKKO
Göteborg, Magasinet 1992.11.07.

Skulle Magasinet i Göteborg ha ett eget husband, då skulle det vara 22 PISTEPIRKKO. Deras musik passar perfekt att spela i Magasinet's mysiga lokal. Magasinet är lågt till tak, rökdinman ligger tät och ölen säljs som om Sverige befann sig på toppen av en aldrig dalande högkonjunktur. Där känner sig finnarna i 22 PISTEPIRKKO som hemma och när de intar scenen med låten "Tired of being drunk" välkomnas de av publiken precis som om de var det där gamla husbandet.

Dessa finnar var utan tvekan, trots en hård konkurrens, den klart största begivenheten under de två festivaldagarna i Multsfred i somras. Men när man ser dem i Göteborg denna mörka höstkvallov förstår man genast att små rockklubbar passar 22 Pisteirkko bättre, där känner de sig hemma och den rätta atmosfären infinner sig genast. Pistepirkko kan allt och de blandar även allt, sedan tillagar de sina influenser på ett magnifikt sätt. Till detta kryddar man med den ljuvaste mans sången som kan tänkas: såg av en man ifrån de djupa skogarna i Finland.

22 Pistepirkko är otroligt bra live! De borde attrahera fans från så skilda håll som blues, grunge och pop.. Att sedan djupare försöka analysera hur bra de är, är en omöjlighet. Det är inte ofta en journalist tillkänna ger att han inte klarar av en uppgift, men nu är det dags för mig att kasta in handuken. Jag saknar helt enkelt ord för hur bra det var. "Saknar ord" kanske har blivit ett kliché uttryck, men jag är helt ärlig. Jag känner mig mällös när jag tänker tillbaka-på konserten. Att det kan vara så bra!!! Förmodligen det bästa jag sett någonsin... världens bästa:live band?!?!?

LIVE

COSA NOSTRA & J.M.K.E.
Lidköping, China 1992.11.13

Det har börjat komma folk på punkspelningar i Lidköping. Strebers drog massor av folk och Cosa Nostra drog faktiskt mer än många andra evenemang här i stan. Det är kull!

Tyvärr var estniska J.M.K.E. inte lika roliga. De har legat på topplistorna i Finland, motarbetats av makthavarna i Sovjetunionen förr i tiden och nu är de på Sverigeturné. Men de var sorgligt enformiga och man fattade ju inget av texterna så det blev väldigt trist efter bara någon låt. Jag bryr mig inte om att självaste Jello Biafra är ett stort fan av dem, jag är det inte!!!

COSA NOSTRA har jag sett för mycket av under för kort tid. Det blir enformigt, nästan patetiskt. Vardags gång presenterar de låtarna nästan exakt lika, puh... De har t o m samma kläder på sig varje gång.

Fast egentligen var de nog bättre den här gången än förra gången, men jag är less på deras liveframträdanden och två veckor senare ska de spela här i stan igen. Cosa Nostra har snart blivit en långkörare i klass med "Dallas", fast utan Cliff Barnes och J.R. och vad vore "Dallas" utan de båda?

LIVE

SONIC YOUTH & PAVEMENT
Göteborg, Kåren 1992.11.16

Vilken syn man möttes av när man hade hängt in jackan i kapprummet på Kåren och skulle gå in i själva spellokalen. I dörren står det en sliten svarthårig "gamal" gubbe i en totalt onodern trist täckjacka, jeans som sett sina bästa dagar något decennium tidigare, och en sådan där vintermössa som Stenmark hade när han slog igenom på 70-talet. Den här mannen hade en svart sopsäck med grenar ifrån en hel buske och till alla som gick in i lokalen bröt han av en liten kvist och delade ut. Givmilt, men hade han inte hamnat fel den här kvällen, eller var han bara inne för att värma sig lite, han såg onekligen ut som en av Göteborgs alkoholiserade uteliggare.

Lita på att man blir chockad en timma senare när amerikanska förbandet PAVEMENT intar scenen. Vem tror ni sitter där bakom trummorna? Jodå, rätt gissat, mannen med kvistarna är, hur otroligt det än kan låta trummis i bandet. Vilken trummis sen! Han lirar hårt och säkert, även om trumpinnarna flyger omkring trumsetet och han ser ut att slå helt på näfå, så stämmer det och takten hålls utan bekymmer. Ögonen har nu förstörats av någon anledning och han stirrar rakt fram med ögon som står som krior i koskit. Pavement är kul att se och de låter mycket bra live. Musiken är amerikansk indierock à la Pixies, men med en egen touch. De har en medlem som bara sjunger i refrängerna och trummar ibland. Resten av tiden bara han står och diggar musiken och skrattar åt de andra i gruppen. Plötsligt står två medlemmar på huvud, naturligtvis är trummisen en av dem. Pavement lyckas charma publiken totalt denna kväll, just för att det hela tiden händer så mycket och för att de själva ser ut att ha väldigt kul, det smittar av sig på oss i publiken. När uppträdet är slut och lamporna i taket tänds, då kommer han igen, jovisst, när allt är slut då stage-divar trummisen och bärs runt i lokalen på publikens armar och slänger ut ännu lite kvistar, han är hjälte denna kväll!!!

SONIC YOUTH är skrämliga på skivå men det är inget emot vad de är live. Riktigt skrämtig oljudspop levererar man, men inte för den delen ballar det ur och bara blir ett larm, utan låtarna och melodierna träder fram tydligt. De är proffsigare än Pavement, men tyvärr visuellt och teatralistiskt inte en lika stor upplevelse. Men de har tuff stil och när man plågar elgitarren med en stråke är det ju kul att titta på. Under en konsert med Sonic Youth är det nästan aldrig tyst ens mellanlåtarna, vilket i längden blir rätt så jobbigt. Skränet och larmet mellan låtarna tycker jag ska tas bort, det ger ett bättre helhets intryck och låtarna blir nog också ett strå vassare då. Annars imponerade Sonic Youth och de bjöd oss på hela sex läckerheter ifrån "Dirty". Bäst smakade "Youth against fascism", "100%" och "Sugar Kane".

Kvällens roliga händelser tog inte slut bara för att Sonic Youth gick av scenen, utan efter att ha krigat sig fram efter jackan ett tag så ställde vi oss utanför lokalen och inväntade några kompisar som fastnade vid jackinlämningen. Vad händer då? Jo, Pavement shower och lirar landbandy utanför sin minibuss (undrar om den håller hela turnén?) med en ölburk och grenar som klubbor. När vi uppmärksammade det så föll snön i Göteborg och Pavement låt åter igen barnen inom sig träda fram. Fullt snöbollskrig bryter ut mellan Pavement och mig och några andra grabbar. Kriget slutade väl i remi, men alla skrattade och hade skoj!

När vi lämnar Kårenområdet för att åta lite, kommer en vit gammal minibuss på fel sida en refug och spärrlinje och gissa vilka det är som kommer där? Pavement, på väg mot Köpenhamn. De vinkar käckt: adjö till oss, vi vinkar tillbaka och alla håller vi tummarna för att de snart ska gästa oss igen. Det vore ett mycket kärt återseende!

Johan Johansson

Johan Johansson

Foto: Elisabeth Ohlson

En av Sveriges största rocklegender sägs det, hoppas ni tycker det med för efter den här introduktionen följer en mastodonto intervju med legenden himself. Johan is back, stronger than ever, watch out folks!!!

JOHAN JOHANSSON HAR I NÄSTAN 15 ÅR LEVERERAT BRA ROCKMUSIK. NU ÄR HAN AKTUELL MED SIN FÖRSTA SOLDSKIVA. ÖVER EN 6L PÅ BÖDERHAKET KVARNEN BERÄTTADE HAN FÖR ANDERS HEDMAN OM SINA ALLA PROJEKT. MEN FÖRST EN KORT HISTORIK.

Johan var 1978 med om att starta gruppen Skårholmens Gymnasiums Punkensemble, vilka sedan blev Kurt Sunes Med Berit (KSMB). Johan spelade i början gitarr, men när bandets trummis slutade fick Johan spela trummor. KSMB gjorde två egna LP-skivor och den sista "Rika barn leka bäst" sålde ca 25.000. Bandet gjorde en större sverigeturné och det riktigt stora genombrötet verkade stå för dörren, när de plötsligt splittrades i maj 1982. En avskedsspelning ägde rum på Kamraspalatset i Stockholm. Konserten spelades in och delar av den gavs sedan ut som live-LP:n "De' e' för mycke".

Samma år startade Johan en ny grupp, Strindbergs. Den här gången spelade han gitarr och delade på sången med basisten Janne Borgh. Strindbergs hann ge ut tre LP-skivor och några singlar innan de av dunkla anledningar splittrades i juni 1983.

En ny grupp bildades, i vilken Johan endast sjöng och skrev låtar, John Lennon. Inför skivdebuten bytte de namn till John Lenin. De gav ut en LP och några singlar innan de självdog 1989.

Efter John Lenin gjorde Johan och Kajsa Grytt en turné tillsammans under namnet De Missanpassade.

Han brukar numera spela lite som soloartist med ett kompband som byter namn för varje spelning. Några spelningar har han även gjort helt ensam eller tillsammans med Karin Rehnberg.

I dagarna kom den första produkten av Johan som soloartist ut, CD-singeln "Josef & Maria", på vilken Sator medverkar på en låt. En fullängds-CD vid namn "Fium" är inspelad och kommer ut strax efter nyår på Birdnest Records. Det är första gången som han ger ut en skiva på något annat bolag än MNW.

DALIGA SÅNGARE

Innan KSMB splittrades spelade de in en singel med låtarna "Spatsiba" och "Fröken Annorlunda". Den gavs dock aldrig ut och jag frågade Johan varför.

-Därför att vi lade av. Det var ingen avskedssingel. Jag gillade den, men så var det andra som inte ville ge ut den därför att det inte var tillräckligt mycket danslåt för dem ville "slå på stort". Och då var det så mycket snack och judder om det där och sen så hoppade jag och Guid-Lars av. Det var ingen idé att ge ut en platta med ett band som inte fanns.

-"Spatsiba" är egentligen bättre på singelinspelningen än på live-plattan men den här ju försvunnit (studioinspelningen), tyvärr. Jag skulle ju haft med den när jag satte ihop samlings-CD:n med KSMB. Och då hade jag varit uppe på vinden och rotat reda på den och lagt undan den på ett säkert ställe och sen när jag skulle ha den ett par månader senare så var den borta. Hade klantat bort den på nåt sätt.

Bildades KSMB 1977 eller 78?

-Ja, nästan då. Jag tror inte vi hade någon spelning före 78 men jag kommer inte ihåg om vi började repa innan.

Bildades ni inte i samband med den beryktade skolfesten?

-Jo, men vi hade hållit på lite...

Alla tjugo? (KSMB hade i början nästan tjugo medlemmar.)

-Nej, nej, några av oss. Från början hade vi ett band som hette ingenting. Det var jag och Matte (Nilsson), som spelade bas i KSMB i början, och så var det en snubbe som hette Pekka som också var med i KSMB. Vi hade tre...nej, vi hade fyra sångare först. Och sen så samlade vi på oss mer folk. Så egentligen startade väl själva ursprunget till bandet omkring 74! Sen dess hade vi hållit på och spelat tillsammans lite då och då.

Hur skrevs de tidigaste låtarna?

-I början var det jag som gjorde alla låtar i princip, ända tills den första LP:n ("Aktion...KSMB") som har ett par låtar som annat folk har gjort. När vi började få mycket spelningar tyckte jag det var jobbigt att inte ha några egna låtar.

Steppan hävdar att allt KSMB's tidiga material skrevs kollektivt

-Åh, det stämmer inte. Jag vet inte vad Steppan skulle kunna åstadkomma för musik (skratt).

På skivan "Rika barn leka bäst" tackar KSMB tjejgruppen Pink Champagne för låten "Snooprock".

-Vi gjorde den när vi hade sett dom en gång. Det var nån sån där tjejbands gala. Och då tyckte vi att dom var så jävla töntiga så då gjorde vi den som svar till vad dom höll på och gafflade om på scenen. Fast sen lärde vi känna dom och upptäckte att det var ett jävla trevligt gäng. Vi var ute och turnerade med dom och hade skitkul.

KSMB hade två sångare (Alonzo och Steppan) och jag undrar hur de bestämde vem som skulle sjunga på respektive låtar.

-Den som klarade av att sjunga. Vi hade inte världens bästa sångare... Steppan var lite mer tonsäker än Alonzo så han tog dom låtarna som det var mycket melodier i. Alonzo tog dom låtarna som det var mycket ös och behövdes lite pondus i.

Den sista studio-LP:n med KSMB "Rika barn leka bäst" har sålt c:a 25.000 ex. och gruppen säljer fortfarande c:a 1000 skivor om året. Jag frågar Johan om han har någon teori om varför det gick så bra för dem.

-Rätt grej på rätt tid handlar det väl mycket om. Det skulle inte gå att göra det nu med samma pryl. Jag tycker det var ett bra band, kul live-band som hade nåt vettigt att säga och hade chansen att visa det för folk som gillar det. Det var skoj.

FEL OCH STENUTE

Johan är inte förvånad över att hans senare band inte har blivit lika stora som Kurt Sunes.

-Om man tänker på vad Strindbergs höll på med. Strindbergs var startat som "nu jävlar ska vi göra ett punkband!". Bara därför att det fanns ingenting sänt. Då fanns bara sänt som Lustans Lakejer, Viva! och dom där Stranded-banden. Det var dom mest upp-hypade prylarna då. Vi startade det där bara för att det var verkligen stenute.

Trots att Strindbergs alltså var ett punkband så lät de ju inte så skrämliga på skiva. T ex var ju första singeln "Kvasibarn" något av det poppigaste de gjorde.

-Ja, just det. Allt vi gjorde var fel. Det var ingen som spelade så. Det var därför vi gjorde det. Det var "här kommer vi, nu ska vi vara fel". Det som Thaström gör nu är rätt mycket publikfrieri om man jämför med det vi gjorde då. Det fanns ingenting som var mer ute än punkmusik. Det var kostymer och champagne som gällde.

-John Lenin funkade inte för då försökte vi köra nån slags flumpopvariant fem år för tidigt. Nu kör ju folk lite grann det stuket som vi försökte oss på att göra, fast då gick det inte riktigt hem.

KSMB har två låtar på italienska och Johan berättar att det var Michael Alonzos far som skrev texterna.

-Han är nån italiensk författare, nån skum halvanarkist.

Jag har läst en intervju med Stefan Sundström där han berättade att han var med i KSMB en kort period och jag bad Johan kommentera det.

-Han var med en spelning. Han är med och spelar munspel på den där Schlagerkassetten.

Någon text eller musik lämnade inte Sundström efter sig.

-Nej, det enda spår han lämnade var Guid-Lars. Stefan sa att han var för taskig som gitarrist, och det var han väl också. Vi brydde oss inte så mycket. Så han sa "jag fixar nog inte riktig det här men jag har en polare som kan vara med och spela". Så tog han dit Guid-Lars.

VAR EN NEGER

Johan nämnde att han spelade med gruppen Ingenting innan KSMB bildades men lite mer förvånande är kanske att han faktiskt var med i Stockholms Negrer i början och han spelade på deras första skiva. Johan har även spelat med många andra roliga band.

-Jag har varit med i en massa sidan-om-grejer. Spelade med ett band som hette Bulldozers, ett tremannaband med Ampull och en trummis. Det var omkring 81-82. Och så var jag med i Incest Brothers ett tag. Jag spelade bas där i ett halvår. Det var också 81 tror jag. Innan dom la av hoppade jag in, för Mongo hade slutat eller fått kicken eller vad det var.

-Och sen har vi Fitt-Trotyl. Det är ett kanonband. Med Bengtsson, har du träffat på honom? Vi spelar bara Alex Harvey-covers. Timber Island Kazoo Orkester har jag varit med i också. Ett kazoo-band. Fem man och bara kazoo. Jag har spelat med Sonic Walthers också, rätt bra göteborgsband. Spion 13 var jag ut och in i också. Min brorsa var med där. Jag tror jag spelade allt där. Jag var trummis, basist, gitarrist, keyboardist, fast i olika omgångar.

En grupp Johan inte nämner men alla kanske inte har hört talas om är Fuck Off. Ett kultband i vilket även Guid-Lars, Stefan Sundström och "annat löst folk" ingår.

-Det är en kaosorkester som spelar covers. Vi tar dom sämsta låtarna vi vet. Sen har vi Sundström som hittar på nya texter.

Skriver han alla texterna?

-Han skriver inga texter, han bara sjunger. Det är nytt varje gång. Och så har vi lite olika varianter som vi kör. Det finns en akustisk med gitarr, bas, skrivmaskin och dragspel. Vi ska spela snart nere på Kapsylen (Kafé 44). Då ska vi ha två trummisar och två basister och köra Gary Glitter-stuket.

-Nån hårdrock-variant har vi kört. Och så finns det en synth-variant där det bara är keyboards och sång. Och så en hare krishna-variant där det bara är bjällror, dragspel och sång.

JAG VILL LEKA ITALIEN

Efter en diskussion om vilka som är med eller inte i Fuck Off så glider samtalet över på Strindbergs. Johan berättar att de låtar som han sjöng var de som han själv skrivit och de Janne Borgh sjöng hade Janne skrivit ("Ja, i princip"). Jag ber Johan berätta lite mer om hur texterna och musiken kom till i Strindbergs.

-Vi skrev väl ungefär hälften var, gjorde en del grejer tillsammans. Det mesta bestod av att när nån hade gjort en låt så gav man den till den andra. Så fick den andra rensa bort det som inte var bra eller så fick den andra säga "det här är inget vidare, hörru du" och så fick man köpa det. Det var mera att man redigerade varandras grejer. Janne Borgh hade alltid en miljon olika prylar, teman, verser och konstigheter i sina låtar och dom blir inte särskilt bra förrän nån har gått igenom och rensat bort 3/4 av dom. Jag har väl nån annan sån där hang up-grej.

Hur skrevs de tidigaste låtarna?

-I början var det jag som gjorde alla låtar i princip, ända tills den första LP:n ("Aktion...KSMB") som har ett par låtar som annat folk har gjort. När vi började få mycket spelningar tyckte jag det var jobbigt att inte ha några egna låtar.

Steppan hävdar att allt KSMB's tidiga material skrevs kollektivt

-Åh, det stämmer inte. Jag vet inte vad Steppan skulle kunna åstadkomma för musik (skratt).

På skivan "Rika barn leka bäst" tackar KSMB tjejgruppen Pink Champagne för låten "Snopprock".

-Vi gjorde den när vi hade sett dom en gång. Det var nån sån där tjej-bandsgala. Och då tyckte vi att dom var så jävla töntiga så då gjorde vi den som svar till vad dom höll på och gafflade om på scenen. Fast sen lärde vi känna dom och upptäckte att det var ett jävla trevligt gäng. Vi var ute och turnerade med dom och hade skitkul.

KSMB hade två sångare (Alonzo och Steppan) och jag undrar hur de bestämde vem som skulle sjunga på respektive låtar.

-Den som klarade av att sjunga. Vi hade inte världens bästa sångare... Steppan var lite mer tonsäker än Alonzo så han tog dom låtarna som det var mycket melodier i. Alonzo tog dom låtarna som det var mycket ös och behövdes lite pondus i.

Den sista studio-LP:n med KSMB "Rika barn leka bäst" har sålt c:a 25.000 ex. och gruppen säljer fortfarande c:a 1000 skivor om året. Jag frågar Johan om han har någon teori om varför det gick så bra för dem.

-Rätt grej på rätt tid handlar det väl mycket om. Det skulle inte gå att göra det nu med samma pryl. Jag tycker det var ett bra band, kul live-band som hade nåt vettigt att säga och hade chansen att visa det för folk som gillar det. Det var skoj.

FEL OCH STENUTE

Johan är inte förvånad över att hans senare band inte har blivit lika stora som Kurt Sunes.

-Om man tänker på vad Strindbergs höll på med. Strindbergs var startat som "nu jävlar ska vi göra ett punkband!". Bara därför att det fanns ingenting sänt. Då fanns bara sänt som Lustans Lakejer, Viva! och dom där Stranded-banden. Det var dom mest upp-hypade prylarna då. Vi startade det där bara för att det var verkligen stenute.

Trots att Strindbergs alltså var ett punkband så lät de ju inte så skramliga på skiva. T ex var ju första singeln "Kvasibarn" något av det poppigaste de gjorde.

-Ja, just det. Allt vi gjorde var fel. Det var ingen som spelade så. Det var därför vi gjorde det. Det var "här kommer vi, nu ska vi vara fel". Det som Thaström gör nu är rätt mycket publikfrieri om man jämför med det vi gjorde då. Det fanns ingenting som var mer ute än punkmusik. Det var kostymer och champagne som gällde.

-John Lenin funkade inte för då försökte vi köra nån slags flumpopvariant fem år för tidigt. Nu kör ju folk lite grann det stuket som vi försökte oss på att göra, fast då gick det inte riktigt hem.

KSMB har två låtar på italienska och Johan berättar att det var Michael Alonzos far som skrev texterna.

-Han är nån italiensk författare, nån skua halvanarkist.

Jag har läst en intervju med Stefan Sundström där han berättade att han var med i KSMB en kort period och jag bad Johan kommentera det.

-Han var med en spelning. Han är med och spelar munspel på den där Schlagerkassetten.

Någon text eller musik lämnade inte Sundström efter sig.

-Nej, det enda spår han lämnade var Guld-Lars. Stefan sa att han var för taskig som gitarrist, och det var han väl också. Vi brydde oss inte så mycket. Så han sa "jag fixar nog inte riktig det här men jag har en polare som kan vara med och spela". Så tog han dit Guld-Lars.

VAR EN NEGER

Johan nämnde att han spelade med gruppen Ingenting innan KSMB bildades men lite mer förvånande är kanske att han faktiskt var med i Stockholms Negrer i början och han spelade på deras första skiva. Johan har även spelat med många andra roliga band.

-Jag har varit med i en massa sidan-om-grejer. Spelade med ett band som hette Bulldozers, ett tremannaband med Ampull och en trummis. Det var omkring 81-82. Och så var jag med i Incest Brothers ett tag. Jag spelade bas där i ett halvår. Det var också 81 tror jag. Innan dom la av hoppade jag in, för Mongo hade slutat eller fått kicken eller vad det var.

-Och sen har vi Fitt-Trotyl. Det är ett kanonband. Med Bengtsson, har du träffat på honom? Vi spelar bara Alex Harvey-covers. Timber Island Kazoo Orkester har jag varit med i också. Ett kazoo-band. Fem man och bara kazoo. Jag har spelat med Sonic Walthers också, rätt bra göteborgsband. Spion 13 var jag ut och in i också. Min brorsa var med där. Jag tror jag spelade allt där. Jag var trummis, basist, gitarrist, keyboardist, fast i olika omgångar.

En grupp Johan inte nämner men alla kanske inte har hört talas om är Fuck Off. Ett kultband i vilket även Guld-Lars, Stefan Sundström och "annat löst folk" ingår.

-Det är en kaosorkester som spelar covers. Vi tar dom sämsta låtarna vi vet. Sen har vi Sundström som hittar på nya texter.

Skriver han alla texterna?

-Han skriver inga texter, han bara sjunger. Det är nytt varje gång. Och så har vi lite olika varianter som vi kör. Det finns en akustisk med gitarr, bas, skrivmaskin och dragspel. Vi ska spela snart nere på Kapsylen (Kafé 44). Då ska vi ha två trummisar och två basister och köra Gary Glitter-stuket.

-Nån hårdrock-variant har vi kört. Och så finns det en synth-variant där det bara är keyboards och sång. Och så en hare krishna-variant där det bara är bjällror, dragspel och sång.

JAG VILL LEKA ITALIEN

Efter en diskussion om vilka som är med eller inte i Fuck Off så glider samtalen över på Strindbergs. Johan berättar att de låtar som han sjöng var de som han själv skrivit och de Janne Borgh sjöng hade Janne skrivit ("Ja, i princip"). Jag ber Johan berätta lite mer om hur texterna och musiken kom till i Strindbergs.

-Vi skrev väl ungefär hälften var, gjorde en del grejer tillsammans. Det mesta bestod av att när nån hade gjort en låt så gav man den till den andra. Så fick den andra rensa bort det som inte var bra eller så fick den andra säga "det här är inget vidare, hörru du" och så fick man köpa det. Det var mera att man redigerade varandras grejer. Janne Borgh hade alltid en miljon olika prylar, teman, verser och konstigheter i sina låtar och dom blir inte särskilt bra förrän nån har gått igenom och rensat bort 3/4 av dom. Jag har väl nån annan sån där hang up-grej.

Stämmer det att låten "Italien" handlar om Michael Alonzo?

-Nej.

Stämmer det att du och han är ovänner?

-Nej, den låten... Italien har nästan tradition av att folk tar makten i sina egna händer. Försöker nästan statlig myndighet tvinga på folk nanting så är det verkligen "fuck you" från alla. Det tycker jag är en rätt häftig attityd.

-Nått annat som är typiskt Italien, när dom skulle införa moms på mat i Italien så fick folk totalt frispel. Och dom införde det också. Samma dag som dom införde det så började folk som gick ut och handlade i affärerna, och det gällde i princip alla, stoppa ner det dom behövde och så betalade dom vad dom tyckte det var värt och så gick dom där ifrån. Dom var tvugna att ta bort det (momsen). En sån pryl skulle aldrig hända här. Det är en attityd som jag gillar. Det går inte att köra över folk om dom betar sig på det sättet.

UTVIKI I STARLET

Jag läste en intervju med Strindbergs i Okej strax innan gruppen upplöstes. Där talas det om att de ska göra en live-skiva och en skiva på engelska. Jag frågar om Johan aldrig har haft lust att göra något på utländska efter det.

-Ja, det var en sån jätterolig intervju. Det var en så löjlig tidning så vi bara ljög. Att folk höll på och samlade på sällsynt taggtråd och var intresserade av städning och sånt där. Vi bara babblade på och dom skrev allt.

-Jag tycker att popmusik finns det ju överallt. Jag har ju inte gjort nått annat än att skriva på svenska så det är det man behärskar bäst. Dom här som ska åka utomlands, nio gånger av tio blir det bara en massa snack och jidder. Vi skulle åka till Ryssland med John Lenin och spela in låtar men det sket sej för det var sån jävla byråkrati. Eventuellt ska jag göra nänting med den här plattan jag spelat in nu, men det får man se. För mej är såna prylar bara klackspark.

Många artister vägrar att vara med i tidningar som Okej och Veckorevyn. Har du någon förståelse för det synsättet?

-Ja, det har jag fast samtidigt tycker jag att det är bättre att dom som köper dom blaskorna läser om nått som jag tycker är vettigt d.v.s mej t ex än att dom läser en gång till om Pernilla Wahlgren och New Kids On The Block. Jag vet inte om man ska göra sig för fin för det. Själv har jag varit med i både Starlet och Kamratposten. I Starlet fick jag till och med vika ut mig naken på en sång med ett täcke med hjärtan på. Jag gillar sånt där. Det är lite kul för att man är så jävla fel. Det är ingen risk att man hamnar i nått pinsamt läge bara man har lite distans till sig.

FICK SPARKEN FRÅN STRINDBERGS

Ett av rockvärldens olösta mysterier är varför Strindbergs plötsligt splittrades när de var som allra bäst.

-Jag fick ju kicken därifrån! Det var lite jidder.

Jag försöker få Johan att berätta mer om Strindbergs upplösning men utan resultat.

-Det skulle jag kunna göra för det är inget som är pinsamt för mej, men det är saker som är rätt pinsamma för andra så jag avhåller mej nog från det.

Strindbergs hade vissa ord och uttryck som återkom i flera av deras låtar t ex "skepparkrantz och saab". Varför stavade ni skepparkrans?

-Därför att det ska vara så! Skepparkraaantz! Vi fick nästan sån där hang-up på det där, hur folk ser ut. Just skepparkrans är bland det fulaste jag vet. Jag fattar inte hur man kan fixa till en sån där och ställa sig framför spegeln och tänka "det här är jävligt snyggt, det här ska jag ha". Jag tycker det är en komisk pryl (skratt).

Samlings-CD:n med KSMB "Sardjentpepper" är väldigt intressant för den oinvidde, då Johan har skrivit en massa om gruppen och om varje låt. På Strindbergs CD "Strindbergs" står det dock inte mycket mer än "tack till oss själva!". Man kan tycka att det skulle vara intressant att få veta lite mer om Strindbergs också.

-Det där är liksom... Den där KSMB-plattan är lite mer dokument.

Strindbergs-CD:n är mer den sista LP:n och lite extralåtar. Det är ingen samling egentligen. KSMB är lite grann en sån grej att det kommer folk som har hört det, som knappt var födda då. Sånt är ju häftigt, i och för sej så för deras skull är det ju lite kul. Fast Strindbergs är mera en sån grej att dom som vet vad det är, dom vet vad det är. Det är inget som helt plötslig ramlar över.

POPVIDEOS

Efter att ämnena Strindbergs och KSMB blivit något så när uttömda så glider samtalet över till John Lennon/ Lenin och jag ställer den självklara frågan, varför John Lennon bytte namn till John Lenin.

-Därför att det var jidder. Vi skulle aldrig ha fått heta John Lennon för John Lennon (skratt). Vi visst inte vad vi skulle heta, så sa han "John Lennon! Det är smart. Det glömmet inte folk" (skratt). Så hette vi det ett tag. Sen när vi skulle börja ge ut plattor så hade vi hört att vi inte skulle få göra så det var ingen idé. Då måste vi hitta på ett nytt namn. "John Lenin, det är rätt tungt", fast vi hade inte tänkt på det innan.

Jag fick nyligen se John Lenins pop-video till låten "Vi kommer aldrig fram" och undrar om någon mer video spelades in.

-Vi gjorde ju inte ens den. Det är bara en tagning i studion där dom spelade in programet. Så har dom satt på låten och så har vi mimat till den.

-Jo! Vi gjorde den där "ABC" (suverän Anna Book-cover. red) också. Den var ju kul. Det är en spelvideo. Vi är i ett klassrum och är utklädda med flätor. Jag är lärare och springer runt och drar folk i ärat och krafsar småflikor under trosorna.

Visades den i TV?

-Ja, på "Videograttis" med dom där bröderna Ohlsson.

John Lenins LP heter som bekant "Peace for presidents" men låten med samma titel är bara med på en singel.

-Kul grej. Ah, det var så här att vi spelade in dom där låtarna. Så tog vi det vi tyckte skulle vara med på LP:n, så kom den med på nästan singel i stället, fast titeln hade vi redan bestämt.

-"Peace for presidents" är nästan sån där pryl som alla kan hålla med om. Därför att om folk säger "peace for presidents" så vill dom att freden ska härska över världen. Fast om presidenten säger "peace for presidents" så menar han "skit i vad jag håller på med". Det är rätt långsökt...

Johan tror inte att han skulle varit mera känd om han bott i utlandet. -Det är jävla svårt att säga. Där handlar det ju så mycket mera om att ha backning. Här kan jag ju vara själv och göra precis vad jag vill. Eftersom jag hållt på så pass länge och synts här och där och spelat ute mycket så har jag min pryl. Jag kan göra vad jag vill. Jag blir inte rik, men det funkar. Jag tycker inte att jag gör mycket sämre låtar än vad många andra som det går bra för där gör, men å andra sidan så tycker jag inte att jag gör direkt mycket sämre låtar än många andra som det går riktigt bra för här gör heller. Det handlar heit enkel om hur mycket man orkar hålla på och hur mycket man vill hyppa sej och hur mycket man vill lägga sej ner. Om man nu bara vill hålla på med det man tycker är bra och roligt så är man genast ganska "smal".

Tror du inte att det handlar mycket om tur, vilka som slår igenom?
-Det vet jag inte... Det är det väl också. Det handlar ju så mycket om man kan stå ut med att tjata samma grej om och om och om och om och om och om igen, riktigt jävla många gånger. Då funkar det till slut. Fast jag skulle inte stå ut med att göra det för då skulle jag hellre ta vilket jobb som helst. Men kolla på nån, t ex Jerry Williams, till slut går en sän pryli hem så in i helvete och det beror på att han har hållit på med samma grej i trettio år och inte ändrat på nånting utan bara kört på. Till slut är han så inne att det rullar på av sig själv. Fast om jag skulle hålla på med något sånt så länge så skulle jag tillslut ta livet av mej, för det skulle vara så fruktansvärt tråkigt och vad är det för mening då med att hålla på? Då finns det faktiskt enklare jobb att ha.

DET LÄTER FÖRJVÄLIGT

Johans nya skiva kommer tyvärr bara ut på CD. Jag frågar om han tycker det är positivt att LP:n snart är utslagen.

-Om man ser till vad det kostar så är det ju inte det. Om jag ska köpa en platta, dom gånger det händer, så pröjsar jag ju hellre femtio spänn mindre och tar den på LP. Så skillnad tycker jag inte att det är i ljud.

Det brukar vara några extralåtar på CD:n...

-Ja, men dom brukar å andra sidan inte vara så jävla kul heller, om man ska vara ärlig. Så det kan man ha och mista.

-Dom här KSMB-plattorna som har getts ut, inte den här samlingen den är ju tillfixad för att det ska låta bra på CD, men dom andra LP-skivorna låter ju förjävligt. Jag klarar inte av att lyssna på dom. Dom låter tio gånger bättre på vinyl. Dom har inte fixat till ljudet för att det ska låta bra.

-Så här är det. När man gör skivor på vinyl så ska man graverar dom. Och man vet att när man graverar en skiva så försvinner det en massa diskant, så på bandet som man har mixat får man då hissa på massa diskant för att det ska låta som man vill. För att få rätt ljud måste man fixa till det så att det låter fel på rätt sätt så att det låter bra när plattan har förvrängt det lite grann. Och när man gör en CD, då kommer allting med, även det här som man hissat upp och fixat till som det är tänkt ska försvinna finns med om man nu inte tar bort det ändå.

-På dom här KSMB-plattorna, och framförallt den här Strindbergs-plattan finns det nåt vasst som blir skitjobbigt. Nån diskant som är så här "krrrsch!".

Varför fixade du inte ljudet på Strindbergs-CD:n, så som du gjorde på "Sardjentepper"?

-Det var inte jag som gjorde den. Jag skrev den (tack n på omslaget. red) och jag satte ihop den. Jag låtsade på dom som fixade till det ljudmässigt och det sk... jag inte gjort. Det är väldigt lätt att göra sånt där. Det kan vem som helst fixa till, men man måste göra det.

Johan berättar att han skriver låtar på annat sätt i dag än för tio år sedan.

-Ja, när jag inte kunde spela gitarr så gjorde jag dom på gitarr. När jag lärde mej hur man tar ackord på en gitarr så började jag göra dom på piano och när jag lärde mej ta ackord på ett piano så började jag göra dom i huvudet.

BIBELN

Döper man en LP till "Bibeln" är man kanske religiös.

-Nej, det är jag inte. Jag avskyr kristendom i allmänhet, så som den praktiseras i dag, för jag tycker det är ett sånt jävla massa hyckel. Men däremot kan jag se Jesus som en förebild. Det är en bra mattstock. "Man ska vara snäll mot andra, man ska hjälpa andra människor och det ska vara lite rättvisa". Skulle alla människor leva efter det skulle det vara en rätt vacker värld, fast det gör dom inte. Och dom som framför allt inte gör det är dom som själva kallar sej för religiösa som inte gör nånting annat än håller på och fördömer folk som inte är precis som dom. Det är ingenting som Jesus skulle sätta igång att göra.

Du tror alltså inte på högre makter över huvud taget?

-Åh!

Andar och demoner?

-Jag tror på lakritstrollet.

Johan brukar alltid framhålla "Bombpartyt" som sin bästa LP men på frågan om vilken skiva som är sämst kommer svaret föga överraskande.

-Utan tvekan första LP:n med KSMB, inte "Bakverk 80", den gillar jag. Men första LP:n tycker jag inte om.

Jag har pratat med människor som tycker det är din bästa skiva.

-Jag gillar den inte alls. Jag tycker den låter jävligt illa. Dels är den upp-speedad, går för fort alltså. Det är lite såna grejer. Jag kan inte ens bedömma om jag tycker den är bra eller dålig men jag orkar inte lyssna på den.

KSMB bildades i början av den första vågen av svensk punk. Nu verkar intresset för sån musik vara på väg tillbaka, vilket Johan tycker är kul.

-Jag gillar all sån musik när unga "kids" vrålar på. Sen må det vara vad som helst; hip hop eller punkstuket eller death metal-grejen. Jag gillar det bara för jag tycker om prylen. Sen kan man gilla hur det låter men det är helt oväsentlig egentligen. Det är kul att folk håller på.

Vad lyssnar du på i dag?

-Only Ones har jag alltid lyssnat på. Mycket, mycket. Jag har fått nån hang-up på ett band som heter Swans. Har du hört dom? Otrolig mörkt. Det är rätt häftigt. Dom kan stå och mala på ett ackord i tio minuter.

-Lyckliga Kompisarna är bra. Det är rätt blandat så där. Sator tycker jag om att lyssna på. Gamla Kinks är ju alltid bra.

-Perez Pravdo (Jag är ej säker på stavningen. red), en otroligt freakad mamboirare som kör sån där ålandsbåtsmusik fast helt utspaceat rätt. Det är rätt blandat...Allt som är bra!

Vilket av alla dina band har du fått ut mest av att spela med?

-Det där är lite hugget som stucket. KSMB har jag ju fått ut rätt mycket av. Dels för att man var liten när man höll på med det och man lärde sej hur det var att spela live och jag har haft en fördel av att ha varit med där när man gjorde nästa grej.

-I Strindbergs lärde man sej spela. Då var jag tvungen. Jag hade spelat gitarr så mycket att jag kunde göra lite låtar men jag kunde inte lira. Då satte vi ihop bandet och så bokade vi in en massa spelningar två månader senare. Så fram till dess var det bara att lära sej spela gitarr.

-John Lenin var bra för att man har lärt sej hur man ska ta folk. Fast allra mest har jag lärt mej av att lira ensam. Har man ett band bakom sej så blir det lätt så att funkarn det inget vidare, så kan man bara bröla på för man har dom här människorna bakom sej. Lirar man ensam är det helt tyst. Vad ska man göra? Man är ju tvungen att fixa det på nåt sätt.

V I S S T E N I A T T

OLA MAGNELL

På alla live-inspelningar jag har hört med Johans grupper så framförs det låtar som inte är med på någon skiva. Man kan tycka att det borde kännas frustrerande att ha så mycket material som aldrig ges ut.

-Dom låtarna som inte kommer på skiva är sanna som jag inte tycker är tillräckligt bra för då hade dom kommit med på skiva. Men det är kul att ha lite låtar som "inte finns". Man kan ju inte släppa hur mycket plattor som helst heller.

-Av det jag spelat in nu så är det några låtar som är rätt gamla som jag har tyckt om, men jag har inte kunnat gjort dom rättvisa riktigt. Så har jag provat dom igen så har det funkade den gangen och då kan man spela in dom.

På senare tid har Johan inte bara gjort sig känd som musiker utan även som producent. Jag tänker då på skivor med Stefan Sundström och Nittonhundratalsräven. Har framtiden några nya uppdrag i sitt sköte?

-Jag har gjort en ny Sundström-platta som kommer i januari. Sen så ska jag göra en skiva med Lyckliga Kompisarna. Sen ska jag eventuellt hålla på med Ola Magnell av alla människor. Det är en bra snubbe. Lite grann sån där som jag lyssnade på när jag var liten så jag tycker lite att då kan jag hjälpa honom nu.

Vilket är svårast att göra, text eller musik?

-Text är svårast att få bra. Musik är väldigt enkelt, för mej i alla fall. Det är inga problem att sätta ihop musik. Fast göra en text som ska hålla många gånger utan att den blir töntig, det är knepigt. Det lyckas man rätt sällan med desseutom. Då måste man tänka rätt mycket eller också går det jävligt fort alltihop. Det är olika. En del prylar håller man på med i årtal från och till, och ibland är det klart på tio minuter.

GYTTJA

Vi pratar lite om artister som bara ger ut "gyttja"...

-Sen finns det ju vissa artister som ger ut prylar som är ett hän mot sin publik, som nån slags tänkande varelse. Fast det är ju inte ens gyttja, det skulle ju vara straffbart alltså! Jag har några grejor, sanna där riktiga hatprylar. När jag blir diktator då ska Mikael Rickfors och "Lillen" Eklund få byta jobb. Rickfors får boxas och "Lillen" Eklund får göra en platta. Det kan inte bli sämre alltså.

-Edin & Adahl ska skjutas rakt av. Dom ska bort alltså. Sen finns det lite andra, Sandelin och dom där. Dom ska ha mera förnedrande arbetsuppgifter, typ gruva. Det finns mycket skit alltså.

Med det avslutar jag intervjun, tackar för en trevlig pratstund och beger mig ut i höstkylan. På vägen hem drar jag mig till minnes något som stod klotrat i gamla Ultrahuset i Haninge, "Ge dödshjälp åt Johan Kinde". Det sades att det var gruppen Strindbergs som varit framme men det kan väl aldrig stämma...

* RUSKA TUPP, som var med i nr 1, har splittrats! Medlemmarna i bandet ville spela olika sorters musik. Ledargestalten i bandet Roten, ville dock fortsätta med punk han fick med sig en tidigare "tupp" och deras nya band heter SKROTEN. Demo lär vara på gång. RUSKA TUPPs split Lp kostar nu 50 kronor (inkl. porto)...

* DE LYCKLIGA KOMPISARNAS skiva nu finns på Cd, med bonuslåtar på, en helt nya platta lär komma i februari någon gång.

* NO SECURITY har gett ut ännu en split singel. Ett nytt nummer av det de själva kallar ett kultfanzine, SIKÅPÅRÅ, finns också ute.

* DISFEAR har släppt sin första singel sedan ANTI-BOFORS dagarna, räkäng att vänta!

* COSA NOSTRAS debutplatta är försenad, inget releasedatum har kommit redaktionen till känna.

LÅT SNACK

- VADÅ RIP-OFF? JAG VAR FÖRST!!!

För första gången innehåller MUSIKBOTANIK en låtsnacks sektion. Många fanzines kör med det nu, men ni måste hålla med om att det är kriminellt roligt att läsa. Själv läser jag det nästan först i alla fanzines. De som fick äran att vara med i det första låtsnacket är redaktörerna för två av Sveriges bättre fanzines. Den ene är HYMEN redaktören Anders Jakobson, säkert redan ganska känd. Mindre känd är däremot låtsnackare nummer två, Staffan Malmgren som är redaktör för fanzinet KRAMA VARANDRA. Själv tyckte jag att jag satte ihop ett simpelt låtsnack med några av världens mest kända och populära hardcore, punk och grunge grupper, men tydligen fick jag ut låtsnackarna på hal is... Läs och skratta er till sömn.

BEAT HAPPENING - "Secret picnic spot"
(från en 7" på Sub-Pop, Seattles bästa band?!?)

ANDERS: Det börjar med skunt skrammel á la DINOSAUR Jr's mest "låta-som-det-är-inspelat-genom-en-hink" låtar, fast med något skunt prat på. Inget man köper direkt. Tråkigt haka upp sig slut. Tjattigt.

Detta var då udda. Akustisk gura, pukor och pratsjungande mörkrörling som vevar samma ackordföljd i 3 3/4 år. Slutet är ju bara för meningslöst. Jag har ingen aning om vad detta är. Borde jag ha det? Inte min tekopp riktigt.

MONSULA - "Grow"

(från senaste plattan "Sanitized", amerikanska favoriter)

ANDERS: Låter som en blandning mellan us-hc och sub-pop grunge med torvikt på det sista, lite skate-rock aktigt så där. Avslappnad låt med sköna gitarr grejer. Bra ljud, en eloge till producenten! Skulle kunna vara en MTV hit p g a den glada refrängen. BRA!

Något Indie-Subpop-liknande röv. Jag gillar den haar typen av musik, men jag är inte så värst insatt i den så jag vet inte vad det är även om jag får känslan att jag borde veta det. Refrängen är himla trevlig, man bara gungar med av bara farten hejt naturligt. Nu kommer det visst ett mittparti. Nehej, det var visst slutet på låten.

JAWBREAKER - "Chesterfield king"

(från miniplattan med samma namn, hjältar alla borde älska)

ANDERS: Det här var lite mer upptempo och tyngre. Gnällgrunge åt DINOSAUR Jr, BUFFALO TOM, och AFGHAN WHIGS hållet, fast mer positivt. Låten känns lite seg emellanåt. Påminner lite om O (the Circle), både stil och produktionsmässigt. Hyffsat.

Det här låter som punkrock, med betoning på rock i åttiotalets början. Våldigt lungt och fint. Jag kommer att tänka på nån KSMB-låt. Visste ni att som ska återförenas nu för att spela på Tre Backar i en vecka? Det är ett artonårsställe, och jag är sjutton... Mitt liv för ett falskt leg. Ja denna utläggning var bara avsedd att dölja att jag åtungen inte vet vad detta månne vara. Det låt lite som...lörs jag säga det?... Bryan Adams i slutet. Huva!

SOCIAL DISTORTION - "Cold feelings"

(från "Somewhere between...", t o m Bruce Springsteen älskar detta band)

ANDERS: Råare produktion än på tidigare låtar. Låten skulle kunna vara hämtad från SEIG-MENN's 7". Rak enkel punk rock. Sången är lite BAD RELIGION aktig, kan det vara en Epitaph release? Inte så tokigt alls.

Shysst rock med punk touch. De bästa låtarna görs med tre ackord, definitivt. Det påminner om nånting jag inte riktigt kan placera (Intressant eller?) Lite småmysteriskt iallafall. Nej jag vet inte vad det är.

OLIVELAWN - "Hate"

(från "Sophomore jinx", grunge!!!)

ANDERS: Betydligt tyngre produktion. Fick en känsla av att det skulle vara BODYCOUNT, med tanke på snackintrot och de tunga riffen, men sången var ju knappast ICE-Ts! Skulle kunna vara från CORROSION OF CONFORMITY's senaste platta, men det är för obrutalt gitarrljud. Tung us-hc, nästan crossover. Låter rebelliskt.

Trevligt maffiga gitarrer inleder denna låt, som låter lite High Tech Junkies (Eller förmodligen är det HTJ som låter lite som dom här) Sångaren är dock långt ifrån Wirres stuk. Det låter ju som om Sebastian Bach har stuckit in huvet i studion eller nåt. Ingen aning om vad detta är. Detta börjar bli pinsamt.

22-PISTEPIRKKO - "Frankenstein"

(från "Bare bone nest", dunderhit med världens bästa live band!?)

ANDERS: Öh? Låter som något skunt Alternative Tentacles band. Spanskacenterad sång på 45 varv, fast musiken är på 33 varv! Musiken helt CP! Nog för att jag gillar idioter som Steve Vai och BUTTHOLE SURFERS, men detta var inget vidare. Trist.

Av sångrösten att döma är detta Olga i Toy Dolls's sidoprojekt, eller? Rock som jag har svårt att placera nånstans även om jag har hört stuket förut. Orgeln med Hare Krishna-slingorna (Var jag fördomsfull nu?) kunde med fördel slopas.

SCREAMING TREES - "Pictures in my mind"

från miniplattan "Other worlds", Seattles mest legendariska band, suveräna)

ANDERS: Ännu mer konstig musik. Är detta samma grupp eller? Låter som det är inspelat i källaren. Konstig eko sång och en jobbig orgel som spökar! Roligare låt än förra, fast ändå inte min stil.

Nu kommer jag att tänka på The Cure litegränd. Typ 80-tals pop, eller nåt. Inte det jag helst lyssnar på. En fiol på syra gör sitt bästa för att välla det lilla till hyfsad låt som finns här. Som tur var var låten kort. Kommer det inte nån trevlig punkrökare snart?

HÜSKER DÜ - "Something I learned today"

från världens mest legendariska hardcoreplatta (?) "Zen arcade", legendarer)

ANDERS: Skrammel rock igen. Skönt efter de två senaste mordförsöken! Det här var betydligt ösigare än tidigare låtar av samma stil. Har inget speciellt att säga om den här låten.

Här har vi något med dåligt ljud. Låter som tidig punk möter U2(!). Ganska hyfsat, men inget man studsar runt i stugan till. När ska det komma en låt jag känner igen.

FUGAZI - "Styrofoam"

(från "Repeater", Pearl Jams favoritband, totalt egna)

ANDERS: Knepig gitarr riff inleder den här låten. Bra produktion redan från första början. Skumma inlägg här och där och roligt arrangerad. Amerikansk mellan tempo hc. Gitarr-en är helt pärla! Klart bästa låten hittills, detta kan jag tänka mig att köpa!

Musik som jag har svårt att placera sådär pang på rakt in i ett fack. Nån sorts punk finns där iallafall, men med det ej sagt att det är bra. Fast det kanske kommer efter ett par lyssningar?

LEATHERFACE - "Not superstitious"

(från "Mush", stor hit i England, bli utsedda till legender i NME)

ANDERS: Mera gitarrmusik fast mangligare med Creation trunkomp. Vildare än det tidigare och låg sång. Mycket gitarr, något engelskt kanske? Rätt bra.

Nu låter det som något indiegnöl. Jag gillar stuket, men vad det är? Det låter otight på sina ställen, men det är trevligt ändå. Det är mysigt med gitarrer. An Emotional Fish kommer jag att tänka på, men min associationsförmåga...

LOVE BATTERY - "23 modern stories" (från en 12" på Sub-Pop, ett av förgrundsbanden)

ANDERS: Mystiskt lugn låt med konstiga harmonier. Låter också lite som DINOSAUR Jr, när de mixtrar och experimenterar som mest. Relativt annorlunda mot övriga låtar, men kanske inte det bästa eller intressantaste man hört. Märklig låt.

Långsam poplåt med med manchesterstuk. (Jag börjar bli rätt kvick på att kategorisera. Om det sedan blir rätt eller inte, det låter jag vara osagt) Beatlesinfluenser hörs, men det har väl varenda popgrupp värd namnet.

THE FUCKERS - "Block party"

(från en 7" på Sub-Pop, kultband, Seaweed under ett annat namn)

ANDERS: Rip-off början på KISS "Detroit rock city"! Elak sång på ösigare musik. Är det us-hc eller sub-grunge? Ja, det är svårt att avgöra då flera låtar på denna tape kan "lab-el":as under det. Lite metal inslag i denna låt. "Rough party"? Måste vara amerikanskt. Don't drink and drive!

Nu blir det nånting snabbt punkaktigt. Det är svårt att skriva nåt när man inte har en aning om vad det är. Snälla Tobbe, nån endaste låt kan jag väl få känna igen?

NOFX - "Life o' Riley"

(från S & M Airlines, Epitaph gudar, behöver ingen presentation, yeah)

ANDERS: Baktakts gitarr! Kan det vara skaisarna OPERATION IVY? Om inte är det definitivt något för Erik Ohlsson att inhandla, given inspiration för Erik! Konstigt att bryta av ska:en med värsta oväsen breaket! Hm...

Nu blir det pop igen...höll jag på att säga, sen kom det en stor gitarr och vråkte omkull mej. Påminner mej om Cure på "Japanese Whispers"-plattan, dvs inte så jättedepigt.

DICKLESS - "Sweet teeth"

(från en samlings 7", kult!, Nirvanas favoritrockare)

ANDERS: Till en början låter detta som CARCASS/black-metal sång på något BLACK SABBATH aktigt skrammel. Det lär ju aldrig vara BLACK SABBATH även om det låter Tony Iomi om gitarr-en. Tycker mig höra "Sweet leaf", vilket är en BLACK SABBATH låt, i bakgrunden. Undrar om det är en BLACK SABBATH cover, där de gjort om rytmen i riffen? Hm... Eller baklänges? Kortis.

Tunga gitarr är det sällan fel på. Fast sångaren måste ha haft en svår barndom eller nåt. Imponerar inte så jättemycket. Jag trodde inte du gillade sån här musik, fe?

THE FALL-OUTS - "They never come"

(från debutplattan, släppt av Mudhoney medlem, tuffa freaks)

ANDERS: Odstad gitarr i förgrunden...Seattle? Låter typ några som fattat att NIRVANAs kombination lyckats, odstad och sen os. Bara det inte är jöns-kopiorna SENSELESS THINGS för dom är sämst! Okej låt.

Detta påminner mej om Jimi Hendrix (Megagudarnas megagud), utan gitarvirtuositeter och rundgång, samt med lite punkigare sång. Detta kan nog bli bra efter ett par genomlyssningar.

BADTOWN BOYS - "One fine day"

(från debutplattan, Ramones avgudas, party rock, surf)

ANDERS: Rock n'roll punk av klassisk stil. Snabbast hittills, men väldigt rak och tråkig. Trist trummis. Är det "gudarna" RAMONES kanske? Dåligt med variation på den här kassetten!

Sista låten och jag vet fortfarande inte vad det är. Men nån sorts punktempo till bluesackordsföljder. Refrängen verkar vara av den typen som sätter sig som tuggummi i skallen efter två genomlyssningar. Nej det är bara att inse det. Sjunten låtar och jag kände inte igen en enda. Jag lägger ner fanzinet, flyttar till Tibet och blir munk på stort.

Först upp i dessa "sista minuten recensioner" är Karlstad baserade fanzine AZZAZINE nr 2. Azzazine nr 2 är mycket bättre än nr 1. Ettan gillade jag inte speciellt mycket, men nr 2 är faktiskt mycket bättre. Bra intervjuer med flera bra band, t ex Wounded Knee, Review och No Security. Tyvärr innehåller den också en del death metal, men det får man ta, när zinet är så pass bra i övrigt. Lay-outen är i mitt tycke dock lite för kaosartat... Men i varje fall som helst en godkänd lunta papper.

DISFEARs debutsingel damp också ner på redaktionen strax innan tryckning. En väldigt bra käng singel. Många tror att käng kommer öka i popularitet under -93 och om det gör det så hoppas jag att Disfear får sin rättmätiga framgång. Singeln har förresten sålt 600 ex på bara några veckor! Men jag förstår att den säljer... Betyget slutar på 4-

SISTA MINUTEN RECENSIONER:

En Örebro grupp hade det goda omdömet att skicka sin andra tape till Musikbotanik. Bandet ifråga är SKANDAL och tidigare obekanta för mig. De lever väl inte till fullo upp till sitt namn, men inte långt ifrån. Skandal låter verkligen nybörjare. Enkel punkrock utan finesser och utan någon större känsla. Låter lite som anrika Ruska Tupp, fast sämre. Sångaren är undermålig, betyget blir därför endast 2-

Samma dag fick jag dock en annan Örebro demo och den var allt annat än dålig. Det var nämligen debutdemoen med MILLENCOLIN (bestående av Seigmenn och Charles Härfager medlemmar). Milda makter vad bra den var! Mina förväntningar tror jag aldrig har varit så höga på en demo tidigare, ändå infriades förväntningarna och det med god marginal! Hade "Goofy", som demon heter, kommit under 1992 hade den blivit utsedd till årets demo, utan tvekan! Att redan utse den till 1993 års demo är väl häftigt, men jag tror ärligt talat inte att det kommer göras någon bättre. Om inte Milencolin hinner få ut en till förstås... För er som gillar band som Pennywise, Orfspring och framförallt NDFX är denna tape mer elementär är sömn och mat! Underbart coverval (Operation Ivy's "Knowledge") förresten! Ibland kanske det låter lite väl mycket Epitaph om musiken, but who cares? Nu hinner jag tyvärr inte skriva mer om demon, jag måste istället lyssna på den igen!!!

Sist upp kommer några rader om Nyköpingsgruppen GROV PAPRIKAs demo. Det här är inte min pryl, vems pryl är det förresten? Antagligen nästan bara deras egen, för musiken är verkligen schizofren. Ena stunden är det punk, ena stunden crossover, ena stunden heavy metal, ibland käng och ibland hårdrock. Man blir schizo bara att ha hört en gång på demon. Betyget blir därför bara 2, vissa ljusstunder finns på demon även om de är sällsynta.

ADRESSER TILL DE OVAN RECENSERADE GRUPPERNA:

GROV PAPRIKA, c/o Robert Önerdal, Mariebergsvägen 9, 611 66 NYKÖPING
SKANDAL, c/o Tobias Ånvall, Dolomitvägen 6, 703 74 ÖREBRO
AZZAZINE, c/o C-J Larsgården, Tygelvägen 2, 653 50 KARLSTAD
DISFEAR, c/o Janne Axelsson, Tellusvägen 26 2 tr, 611 60 NYKÖPING

ADRESSER TILL MEDVERKANDE BAND:

NOVALUOL fanzine, c/o Johnny Mortensen, Södra Stakegatan 12 A, KRISTINEHAMN
TASKIT DRAG, c/o Jimmy Blom, Melltorp, 520 30 LJUNG
RÅSERNIGELNS SKALLSKAV, c/o Nordgren, Sjöbladsvägen 15 2 tr, 213 70 MALMÖ
EXPOSITORY mag, c/o Mattias Pettersson, Vretvägen 29, 732 32 ARBOGA
KRAMA VARANDRA, c/o Staffan Malmgren, Fruängsgatan 44A, 611 30 NYKÖPING
ABNORMALCY MAG, c/o Martin Ahx, Hermelinvägen 39, 612 45 FINSPÅNG
CLOSE-UP, Box 7028, 600 07 NORRKÖPING
SEIGMENN, c/o Mathias Färm, Borgallén 6, 702 17 ÖREBRO
STRÖBE, c/o Jimmie Olsson, Skolvägen 6 C, 739 31 SKINNSKATTEBERG
KALASHNIKOV, c/o Calle Johannesson, Flottörögatan 6, 723 48 VÄSTERÅS
TOTAL ANAL, c/o Inge Strömberg, Kolttrastvägen 10, 743 40 STORVRETA
CONDEMNED, c/o Arne Elmlund, Björkhagsgatan 21 B, 663 00 SKOGHALL
BAS, c/o Andreas Svensson, Källeberg Kolstad, 595 91 MJÖLBY
THE DOODLES, skriv till Råsernigelns skallskav.
DISPENSE, c/o Johan Eriksson, Fågelbovägen 9 A, 611 36 NYKÖPING
MOMENT 22, c/o Stefan Guteklint, Dr Widerströmsgatan 52, 126 66 HÄGERSTEN
MENTAL HARDSMILTA, c/o Henka Sunvisson, Lärkvägen 12, 739 31 SKINNSKATTEBERG
IFK GAMLA SAXON, ring Kenneth 0522 - 341 45.
ELDERBERRY RECORDS, c/o Hakeskog, Polstjärnevägen 2 4 tr, 554 64 JÖNKÖPING
ONUS, c/o J Jutila, PB vägen 14, 759 49 UPPSÅLA
CHARLES HÄRFAGER, c/o Erik Ohlsson, Vallnassvägen 27 A, 703 58 ÖREBRO
MILLENCOLIN, nås på samma adress som Seigmenn och Charles Härfager